

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Самоврядування

Подайте сільраді на... виживання

СТОР. 5

Презентація

Козаччина у пам'яті століть

СТОР. 8

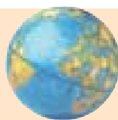

Продовження теми

Вісім років поспіль триває війна з незаконним будівництвом. Безрезультатно...

СТОР. 14

№ 19 (5019) СЕРЕДА, 2 ЛЮТОГО 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Віктора Януковича чекають у Варшаві

Завтра розпочинається довгоочікуваний у Польщі державний візит Президента України Віктора Януковича.

Глава держави приїжджав до Кракова 18 квітня 2010 року на похорони загиблого в авіакатастрофі президентського подружжя — Леха та Марії Качинських. А от з офіційними відвідинами офіційної Варшави якось не складалося, їх переносили тричі. Спочатку анонсували їх на кінець листопада — початок грудня, потім на початок січня, щоб згодом повідомити про ймовірність приїзду в другій половині січня. Коли ж і цей термін минув, з'явилася інформація про остаточну дату візиту — 3—4 лютого. СТОР. 7

Законопроектів щодо змін у системі освіти у порядку денному немає

Під час вирішення освітянського питання ключовим має стати розумний і гласний підхід. Таку тезу озвучив Голова Верховної Ради Володимир Литвин під час брифінгу.

За його словами, пікети з приводу реформування системи вищої освіти — не що інше, як нагнітання пристрастей, адже законопроект зі змінами, з якими не погоджуються студенти, поки що навіть не стоїть у порядку денному сесії. СТОР. 2

«Якщо нас не буде почуто — третього майдану не уникнути»

Глава держави отримав «жовту картку» від малих та середніх підприємців країни. Ті знову вийшли на масові безстрокові акції протесту. І це, мовляв, останнє попередження.

— Якщо Президент не зрозуміє, що дії нинішнього уряду ведуть державу до соціального колапсу — соціального вибуху в країні не уникнути. Тому треба робити все, щоб цього не сталося, — розповів «Голосу України» учора під час мітингу у Львові Ігор Гурняк, член координаційної ради Асамблеї громадських організацій малого і середнього бізнесу. Окрім львів'ян, безстрокові акції протесту також оголосили підприємці Харкова, Хмельницького, Рівного, Івано-Франківська, Вінниці та Одеси. Решта областей та міст приєднаються до своїх колег по нещастю найближчими днями. СТОР. 10

Наступні парламентські вибори відбудуться у 2012 році

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 1 лютого

Учора розпочала роботу восьма сесія Верховної Ради України шостого скликання. У церемонії відкриття взяли участь Президент України Віктор Янукович, Прем'єр-міністр Микола Азаров та члени уряду, Голова та судді Конституційного Суду, голови НБУ, Рахункової палати, ЦВК, СБУ, Генеральний прокурор, глави дипломатичних представництв іноземних держав та інші офіційні особи. Зареєструвалися 415 народних депутатів.

На початку засідання виступили Голова Верховної Ради Володимир Литвин та глава держави Віктор Янукович (виступи друкуються).

А вчора парламент проголосував за внесення змін до Конституції щодо проведення чергових виборів народних депутатів України, Президента України, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів — за остаточне ухвалення цих змін висловилися 310 народних депутатів, проти — 15, не голосували — 25. СТОР. 3

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

ПОДІЇ

Будівництво на Андріївському узвозі може призвести до катастрофи

Найвідоміша вулиця Києва після Хрещатика — Андріївський узвіз — ще й досі не визнана пам'яткою архітектури. А це означає, що будь-якої миті її можуть спотворити новомодними висотками. На вчорашній прес-конференції експерти розповіли, що вже начебто існує концепція реконструкції узвозу, під яку виділяються кошти з бюджету. Втім, що саме планують звести на історичних схилах міста, поки не відомо. Таємниця за сімома замками це також і для голови комісії Київради з питань культури та туризму Олександра Бригинця. СТОР. 10

Гексахлорбензол: не вивозити в Англію, а переробляти в Україні?

В історії з вивезенням гексахлорбензолу з калуського полігона, про що писав «Голос України» у матеріалі «Місто на... хімії» (26 січня ц. р.), може з'явитися новий поворот. Калуський міський голова Ігор Насалик на нараді, яку наприкінці минулого тижня провів в Івано-Франківську міністр з питань надзвичайних ситуацій України Віктор Балога, звернувся до Кабміну з пропозицією припинити фінансування вивезення гексахлорбензолу з Прикарпаття, а кошти скерувати на будівництво в місті заводу з переробки токсичних речовин. На думку голови, це буде економніше і раціональніше витрачання бюджетних коштів. СТОР. 6

Комп'ютер для незрячих

Завдяки проекту «Мобільна школа комп'ютерної та інтернет-грамотності» в Луганську встановлено ПК, адаптований для незрячих людей. Перш ніж працювати за таким комп'ютером, незрячі пройдуть курс навчання. Як вважає тренер проекту Сергій Ракачев, навчання доволі складне, оскільки незрячим доводиться запам'ятовувати набагато більше, ніж зрячим. Вони повинні добре знати клавіатуру і навчитися сприймати синтезовану мову на слух, **повідомляє наш власний кореспондент у Луганській області Алла АНТІПОВА.**

КОРОТКО

■ На одній із головних вулиць Житомира учора згорів маршрутний автобус «Богдан». На щастя, потерпілих немає **(Укрінформ).**

■ Учора у Черкасах відкрили антикризовий центр для дітей, які мають особливі проблеми зі здоров'ям. Тут працюватимуть психологи, соціальні педагоги, лікарі, **повідомила наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ У Києві з 1 березня на 5—13% зростуть тарифи на холодну воду, відповідно збільшиться вартість гарячого водопостачання **(УНІАН).**

■ У Харківській області оголошено конкурс для журналістів, присвячений 20-й річниці Незалежності України **(УНІАН).**

Україна і Росія призупинили переговори про спірну власність СРСР (Укрінформ)

Під час цієї сесії Верховна Рада має продемонструвати винятково важливу роль у реалізації реформ

і стати вирішальною частиною політичної системи країни

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира Литвина під час відкриття восьмої сесії парламенту шостого скликання

Шановні народні депутати, запрошені та гості Верховної Ради!

Нинішня участь у відкритті 8-ї сесії Верховної Ради України глави держави В. Ф. Януковича, присутність членів Кабінету Міністрів на чолі з Прем'єр-міністром М. Я. Азаровим, керівників правоохоронної системи, судової гілки влади і місцевого самоврядування — це далеко не традиційне засвідчення початку нового політичного сезону в країні.

Це — наочний доказ того, що вся державна влада повністю усвідомлює виняткову важливість завдань, які належить вирішувати найближчим часом. І спільну відповідальність за злагоджену роботу для отримання тих відчутних позитивних результатів, яких уже так зачекався наш народ.

Отже, починаючи сесію, маємо чітко бачити усі складові, які виокремлюватимуть її значення. А відповідно вибудовувати логіку своїх дій.

Вважаю, що ці півроку багато в чому визначатимуть не лише долю країни, а й політичне майбутнє кожного з нас.

2011 рік є роком 20-річчя сучасної української держави. Звісно, що цей період не був позбавлений змісту. Але така дата — найбільш важливий етап у процесі державного становлення. Якщо хочете, переломний час, зважаючи на історію та попередні спроби витворити суверенну Україну, що, як відомо, закінчувалися невдачею. І відомо, з яких причин, за яких обставин.

Відтоді виклики не змінилися. Більше того — загострилися, набули нових вимірів.

Країна перенапружена. Народ заплатив величезну соціальну і навіть морально-психологічну ціну за незалежність. Частково вбито віру людей у справедливість, у тому числі соціальну, в людську солідарність.

Невідкладно потрібно дати відповіді на далеко непрості питання: як сумістити ідеал рівності з реальністю — гігантським розшаруванням суспільства? Як не допустити того, щоб багатство і його носії переважили владу? Як сформувати цивілізовані відносини капіталу й суспільного загалу?

А головне — допомогти людям прийти в себе і захистити їх від наслідків попередніх дій щодо введення ринкових відносин, виправити апатію та жорстокість суспільної атмосфери, утвердити національну солідарність та справедливість.

Влада повинна практично стати на службу народу, почуття справедливості має набути реальних вимірів. Без допомоги держави окремо взятий громадянин сьогодні не в змозі впоратися зі своїми проблемами. Які до того ж не ним спричинені.

Отже, нам необхідно осмислено оцінити рубіжний етап державності, без занурення в одвічно українське самокопання аж до самопоїдання. І вийти на практичні системні реформи. На реформи як життєздатну альтернативу соціальному озлобленню. На реформи, які мають не лише характер доцільності, а й суспільної, моральної переконаності.

Про реформи говорять усі, причому дедалі більше. Це — ключове слово у лексиконі політиків. Але скажіть, хто запропонував активну, у тому числі мізкову, роботу щодо виведення країни зі складного соціально-економічного становища? Хто на ділі окреслив і запропонував своє бачення реформ та наполягає на здійсненні далеко не простих перетворень?

Президент В. Ф. Янукович! Банкова сьогодні виступає як центр реформізму. Це треба вітати і підтримувати, принаймні — не заважати.

Передбачаючи реакцію, скажу: ми навчилися критикувати, але не навчилися жити за тими принципами, які проголошуємо. А відповідно заклики побудувати рай в Україні обертаються пеклом. Ми можемо витворити подію, точніше кажучи конфлікт, а не життя. Так і не навчилися великого мистецтва творити життя. Нас вистачає на боротьбу, а країна, як ніколи, потребує сьогодні роботи.

Потребує негайно нового повороту, нового курсу, початку нового відліку часу, щоб не допустити руху назад. Нам треба показати здатність наздогнати світ.

Тому саме під час цієї сесії Верховна Рада повинна продемонструвати винятково важливу роль у реалізації реформ. А відтак стати вирішальною частиною політичної системи країни, а не офіційною частиною прикриття задавнених соціальних та економічних проблем.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Для цього кожен народний депутат зобов'язаний піднести планку своєї професійної, політичної, моральної та інтелектуальної відповідальності. Період «жити високо і думати скромно та діяти абияк» належить перетворити на епоху «жити скромно, думати і діяти високо».

Без цього годі сподіватися на суспільну підтримку. У свою чергу без неї жодних реальних реформ в Україні не буде.

Тепер зупинюся на декількох тезах, пов'язаних з практичною роботою Верховної Ради на цій сесії.

Теза перша — законодавче забезпечення реформ.

Україна є уособленням такого складного комплексу політичних, економічних, соціальних, культурних, ідеологічних та інших проблем, що підходити до їх вирішення несистемно — це марнування часу, сил і державних фінансів. Це — вбити державу.

Кабінет Міністрів України готує для передачі до парламенту 117 реформаторських законопроектів. Очевидно, на додачу до вже зареєстрованих у Верховній Раді 136 проектів законів. З огляду на це бачу необхідність визначення поетапності та послідовності розгляду та впровадження пропонованих законів.

У цьому плані заслуговує на увагу пропозиція щодо проведення спільного засідання Кабінету Міністрів та Погоджувальної ради Верховної Ради України.

Акцентувати увагу на цьому доводиться через те, що наші закони втратили ореол святості. Та й який може бути ореол, коли як не закон, то мінімум три-чотири зміни до нього. Для роздумів: з 24 серпня 1991 року в Україні прийнято 886 законів і 2174 зміни до них.

І на цьому фоні постійні апеляції щодо відсутності правового регулювання тих чи інших сфер нашого життя.

А на практиці виходить, що для Європейського суду з прав людини виявилося достатнім два десятки статей, щоб охопити майже все життя країн-членів Ради Європи, а нам замало майже 90 тисяч правових актів.

Звідси — й стимулювання підзаконних актів, які часто-густо підмінюють закон і створюють не властиве йому правове поле.

З такою практикою віднині треба завершити.

Теза друга — Верховна Рада має невідкладно законодавчо забезпечити реальну протидію корупції з акцентом на запобігання корупційних правопорушень. Взагалі належить вийти на прийняття таких законів, які б попереджали корупційну спокусу.

Поки що переважно маємо словесні змагання у тому, хто більше не любить це зло. Причому, коли говорять про це явище, то думають, що воно їх не стосується.

Перед Верховною Радою стоїть завдання прийняття закону, ініційованого Президентом. Однак у ньому не можна допустити відтворення положень попередніх законодавчих актів, через які довелося їх скасовувати. Він має враховувати положення відповідних міжнародних договорів нашої держави та застереження, що містяться в експертних оцінках міжнародних організацій щодо України.

Теза третя стосується надзвичайно чутливого для всього українського суспільства земельного питання. Розгляд його після широкого суспільного обговорення повинен відбуватися за однієї беззаперечної умови — надання безумовного пріоритету нашим національним інтересам та інтересам українського народу. Земля — це, якщо хочете, наш останній бастіон.

Те ж саме повною мірою стосується пенсійного законодавства.

Теза четверта — про підходи до проблем гуманітарної сфери. Вони мають бути об'єктивними, делікатними, хірургічно точними. На практиці ж ініційовані законопроекти на освітню, мовну, історичну, релігійну тематику несуть величезне конфліктогенне навантаження.

Треба уберегти Україну від конфліктів на цьому ґрунті. Інакше Україна буде розділена. А розділена Україна не вистоїть.

Давайте пам'ятати: дерево живиться не цвітом, а корінням. А для народу гуманітарна сфера — це те саме коріння.

Пропоную і прошу: не намагаймося перетиснути один одного. Думаймо про спільне, а не своє. І так у нас вистачає ненависті, вистачає підозр у політичному середовищі. Не слід це переносити на всю країну.

Ми повинні бути конструктивними і діяти абсолютно продумано.

Теза п'ята — важливість виваженої позиції Верховної Ради у політичних питаннях. Тим більше що змінилася сама їх природа. Вони перестали бути суто законодавчими, вони стали соціальними. Оскільки ми маємо справу з необхідністю підтримання самого життя.

Під таким кутом зору, як мені бачиться, необхідно насамперед підходити до конституційної реформи. Конституція повинна бути інструментом розвитку країни, забезпечувати її стійкість на основі чіткого розподілу влади — законодавчу, виконавчу, судову.

При цьому обов'язково треба пам'ятати, що говорить перевірена віками мудрість: трикутник, у якому кожна сторона інша за розміром, ніж інші, — найбільш нестійка фігура.

Головне, що належить зробити, — повернути суверенітет народу. У тому числі через цивілізовану виборчу систему. Демократичне управління повинно бути самоуправлінням.

У найближчі дні нам належить остаточно визначитися з проектом закону про внесення змін до Конституції України у частині встановлення єдиних термінів, на які обирається представницька влада.

Тим же, хто постійно слинить тему про дострокові вибори, скажу: за українських умов — це потрясіння для країни. А за сьогодення — максимальні потрясіння. Потрібні вони? Моя відповідь — ні!

Теза шоста — про місце та роль України в регіональних та універсальних світовзаєминах. Сьогодні ці питання набули особливого звучання. І це пов'язано з двома обставинами.

Перша — нині Україна головує у ПАЧЕС, з травня — приступає до головування у Комітеті Міністрів Ради Європи. У 2013 році головуватиме в ОБСЄ. 2012-го — відповідальна разом із Польщею за проведення чемпіонату Європи з футболу. Тобто маємо шанс виявити себе як лідера регіону. Адже до цього Україна була скромно представлена у світі.

Друга обставина диктується необхідністю зжити провінційність України, усвідомлення того, що ми — не сусіди Європи, а сусіди по Європі (Марек Сівець, член ЄП), що час демонструвати українізм у міжнародних справах. Одне слово, забезпечити свободу дій, право дружити з ким хочемо, а не лише з тими, з ким нам дозволяють дружити.

Звісно, все це можливо за однієї умови: коли спільно будемо облаштовувати нашу українську домівку, а не розвіювати сміття з неї по Європі.

Ми й так створили унікальний прецедент для Ради Європи — коли головуюча держава сама перебуває під моніторингом.

ПАРЄ прийняла більше 10 Резолюцій і Рекомендацій, у яких закликала, звертала увагу і хіба що не вмовляла Україну виконати не те, що їй наразі хочеться, а все, що обіцяла. Результат відомий.

Велика частка відповідальності за це лежить на Верховній Раді.

Вважаю, що Верховна Рада разом із Кабінетом Міністрів зобов'язані чітко визначити графік робіт щодо підготовки та прийняття законів, перелік яких визначено Указом Президента України від 12 січня 2011 року «Про план заходів із виконання обов'язків та зобов'язань України, що випливають з її членства в Раді Європи».

Зважмо й на те, що чим довше в часі Україна перебуває під моніторингом, тим до неї більше висувається нових претензій у тих сферах, що раніше не були предметом розгляду як взяті нею на себе зобов'язання.

Чому так? А тому, що життя не стоїть на місці. Зростають вимоги, стандарти і критерії оцінки демократичності. Та й на комусь треба перевіряти нові підходи. Ось ми й виступаємо в ролі таких собі «солдатів демократії».

Наша бездіяльність обертається приниженням країни. Розкіш жити розмовами — неприпустима.

Шановні народні депутати!

Налаштованість людей на давно очікувані переміни повинен стримувати нас від того, щоб ми й надалі витрачали енергію на внутрішні суперечки та протистояння.

Події 22 січня, пов'язані із заходами з Дня соборності, показали низький поріг розуміння політиками своєї відповідальності за консолідацію та єднання України. Партійні заходи дисонували з державними. Кожен з політиків закликав до єдності зі свого майдану, стверджуючи, що Україна має об'єднатися під нього. Демонструючи таке собі бажання вкрасти Україну.

Це добре, що країна не відчуває нестачі амбітних особистостей. Погано лише те, що загалом правильні гасла не знаходять продовження в практичній роботі.

Уже настав час продемонструвати соборність у практичній роботі. Влада — не партійні кольори, а професійна компетентність. Влада повинна бути командою. А ми всі — влада, хоча й різні.

Ми просто зобов'язані виконати ту велику роботу, про яку сьогодні говорив Президент України. Повністю підтримую пропозицію глави держави про започаткування постійного «круглого столу», відкинувши претензії один до одного і вийшовши на «нульовий» варіант.

Перефразовуючи слова відомого державного діяча початку XX століття, скажу: ця робота вимагає від нас фізичної форми атлета, терпіння матері та мужньої витримки ранніх християн.

Дякую за увагу!

Законопроектів щодо змін у системі освіти у порядку денному немає

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Однак стурбованість, якою переймаються молоді люди, главі парламенту зрозуміла. Його позиція в цьому питанні чітка — немає сумніву, що порядок треба наводити, але «очевидно підхід має бути розумним», а також гласним. Для того, щоб забезпечити абсолютну прозорість у обговоренні цього питання, В. Литвин дав доручення профільному парламентському комітетові розглянути проблему відкрито із залученням студентів, освітян та фахівців. «Після того вийти на широке обговорення, — сказав він, —- і лише потім прийняти узгоджене рішення».

Так прискіпливо, на думку керівника Верховної Ради, треба підходити до всіх гуманітарних тем. Бо питання мови, освіти, історії провокують розкол, тож «не варто створювати проблем у цій сфері політичним шляхом».

Володимир Литвин виокремив три чинники розвитку світу
— інновації;
— освіта;
— відновлювальні джерела енергії.

Глав парламенту констатував, що система вищої освіти в нашій країні деградує. Водночас, маємо тисячу вузів та понад дві сотні університетів. Безумовно, так тривати не може. Та «одним махом відрізати рішення, які приймалися раніше», також не вихід. На думку парламентарія, ситуація має вирішуватися «природним шляхом».

Надія СМІЯН.

Почути голос громад

Учора під головуванням Голови Верховної Ради Володимира Литвина відбулося перше цього року засідання Консультативно-дорадчої ради з питань місцевого самоврядування. На ньому розглядалися організаційні питання та орієнтовний тематичний план наступних засідань.

Учорашній захід насамперед дав змогу новообраним очільникам громад, які увійшли до ради, познайомитися один з одним. За словами Володимира Литвина, існування такого органу довело свою ефективність. «Голови обласних рад часто-густо кинуті напризволяще. А колективний голос, позиція, на моє глибоке переконання, мають звучати. Особливо у зв'язку з тим, що ми стоїмо на порозі прийняття складних, але комплексних рішень. У тому числі питань, які стосуються реформування Конституції, виборчого законодавства», — наголосив глава парламенту. В. Литвин переконаний, голос і позиція громад мають бути почуті.

ПРОДОВЖЕННЯ ЧИТАЙТЕ У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ.

Олена ГОРБУНОВА.

Відкласти корпоративні інтереси і розпочати конструктивний діалог

Виступ Президента України Віктора Януковича під час відкриття восьмої сесії Верховної Ради України шостого скликання.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Шановні народні депутати!

Вітаю вас з початком роботи чергової сесії Верховної Ради України.

Декілька слів хотів би сказати на початку роботи Верховної Ради в 2011 році.

Передусім хочу зазначити, що робота в нас буде дуже напружена. І ті кроки, які ми робитимемо разом із вами, — вони будуть доленосними, а можливо, й історичними. Оцінку цим крокам даватиме Український народ.

Працюючи разом, ми будемо продовжувати реформування законодавства, завдяки чому Україна остаточно візьме курс на модернізацію нашого суспільства та формалізацію відносин асоціації з ЄС.

Це означає, що Україна стане сильнішою, створюватимуться нові робочі місця, робота влади буде стабільнішою, підвищаться стандарти життя наших громадян.

Починаючи із середини минулого 2010 року нам разом удалося стабілізувати ситуацію, в тому числі — у владі, консолідувати всі її гілки і працювати спільно, на основі довіри та взаєморозуміння.

Переконаний, що і в 2011 році ця практика буде збережена.

В умовах глобальної економічної кризи, наслідки якої ще не подолано остаточно, лише політика глибоких реформ, спрямованих на модернізацію країни, може забезпечити подальший розвиток держави.

Про це свідчать усі без винятку світові дискусії навколо шляхів та пріоритетів посткризового розвитку.

Я б додав ще один важливий висновок: криза засвідчила, що немає ідеальних моделей чи зразків, які можна було б сліпо повторювати. Часи буквального копіювання чужого досвіду пішли в минуле разом із минулою стабільністю.

Кожна країна буде успішною тоді, коли зможе віднайти власний, по-своєму унікальний шлях реформ і подальшої модернізації, використовуючи при цьому весь корисний досвід інших країн, який ефективно адаптується і сприймається суспільством.

Наше завдання дуже складне: увійти до кола країн—лідерів розвитку. Знайти і пройти власний шлях і методи бути сучасними, конкурентоспроможними і сильними — у цьому, власне, і полягає зміст соціально-інноваційного розвитку.

Шановні депутати!

У 2010 році проголошено курс реформ, мета яких — глибока і всебічна модернізація України.

Ідею змін підтримують усі громадяни нашої країни. Реформаторський курс об'єднав більшість народних обранців у Верховній Раді.

Робота над конкретними планами дій із втілення основних напрямів реформ забрала чимало часу і сил.

У році, що минув, нам спільно з вами вдалося зробити ряд важливих кроків в реформуванні економіки, судоустрою нашої держави. Але попереду, без перебільшення, велетенський обсяг завдань.

Сьогодні ми маємо говорити в першу чергу про забезпечення управлінської, політичної, соціальної та, найголовніше, законодавчої бази реформ. У цьому полягають головний виклик і завдання 2011 року.

У 2010 році ми зробили перші кроки в реформі державного управління.

Поступово від реформи влади ми перейдемо до реформи всієї політичної системи, застосувавши механізм Конституційної асамблеї. Але всьому свій час.

Політичною передумовою реформ має бути стабільність і тісна взаємодія гілок влади, постійні комунікації і широкий суспільний діалог, подальший розвиток принципу розподілу влади, посилення ролі її судової гілки. Й водночас ми маємо зробити все для посилення ефективності парламентської роботи і виходу політичних сил із стану протистояння.

Саме тому потрібен національний «круглий стіл», ділова розмова з опонентами.

Сьогодні я раджу всім політичним силам відкласти корпоративні інтереси і розпочати конструктивний діалог, орієнтований на національні інтереси, а не на власні амбіції.

Наступне — соціальна база реформ. Дуже складне завдання, над яким ми маємо працювати всі разом. Захист слабких та уразливих членів нашого суспільства — це наш моральний та політичний обов'язок.

Серед непевностей сьогодення ми маємо пересвідчитися в тому, що система соціальних гарантій непохитна і відповідає вимогам належних соціальних стандартів для наших громадян.

Можливо, не всі рішення будуть сприйматися з першого дня. Не виключаю гострої критики і невдоволення.

Але глибоко переконаний в одному: практичні результати реформаційних змін для підприємництва, подальшої дерегуляції, створення нових виробництв та робочих місць в будівництві, в соціальній сфері, пенсійній системі, охороні здоров'я та освіті вже через короткий час стануть нашою відповіддю опонентам та недоброзичливцям.

Ми повинні зробити все, щоб люди не на словах, а у власному повсякденному житті відчули, що реформи проводять заради них, заради наших дітей, заради майбутнього країни.

Наше спільне завдання — зробити необхідні реформи якомога менш болючими для суспільства.

Довести на практиці результативність нашої боротьби з корупцією на всіх рівнях.

Отож відповідь нинішнім негараздам — в успішності і соціальній ефективності реформ.

Шановні колеги!

У цій залі завжди працювали, працюють і зараз народні обранці з різними політичними поглядами.

Але невже різні політичні погляди — це обов'язково протистояння і ворожнеча?

Глибоко переконаний, що нам необхідно назавжди перегорнути сторінку протистояння.

Політики, безумовно, можуть мати різні погляди на ідеологію, політичний устрій чи економічну політику. Але є проблеми, що не мають партійності, — бідність і безробіття, неефективна економіка, нереформовані Збройні Сили, зубожілі лікарні, школи, корупція.

І розв'язання цих проблем — спільна державна справа всіх без винятку політичних сил, які вважають себе патріотами своєї країни. Підкреслюю — всіх без винятку.

Саме тому нас мають об'єднувати ідеї глибоких реформ в економіці і соціальній сфері, модернізація країни, створення ефективної системи національної безпеки, зміцнення авторитету України на зовнішній арені.

Нам необхідно спільно продовжити роботу над ефективною формулою співпраці всіх політичних сил.

А до тих, хто її не поділятиме і не знайде в собі сил приєднатися до спільної роботи заради майбутнього нашої держави, прохання — не заважайте!

Тому звертаюся до вас усіх, народних депутатів: давайте разом! За Україну!

Дякую за увагу.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Наступні парламентські вибори відбудуться у 2012 році

Ранкове засідання 1 лютого

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Представляючи зміни до Основного Закону, голова Тимчасової спеціальної комісії з опрацювання конституційних змін, Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк доповів, що робоча група узгодила остаточний варіант проекту закону, який парламент попередньо схвалив 19 жовтня минулого року, і більшістю голосів запропонувала народним обранцям остаточно ухвалити цей документ. «Маємо поставити остаточну крапку і дати відповідь на запитання, що хвилюють громадян України: коли мають відбутися чергові вибори парламенту, Президента та органів місцевого самоврядування, — сказав А. Мартинюк. — Запропоновані зміни дають відповіді на ці запитання — уніфікують строки повноважень Президента, народних депутатів України, депутатів Верховної Ради Криму та місцевих рад, сільських, селищних та міських голів до п'яти років, з метою забезпечення безперервності здійснення державної влади та самоврядності, зменшення витрат на проведення виборів».

Проте не всі депутати в залі були одностайні. Олег Зарубінський (Народна партія) стверджував, що в законопроекті не йдеться про пролонгацію повноважень народних депутатів нинішнього скликання, адже депутатів обирали на п'ятирічний термін. Водночас Сергій Соболєв («БЮТ-«Батьківщина») звернув увагу на те, що ще два роки тому ті само оратори ратували за зміну Конституції та виступали за надання додаткових повноважень парламенту та уряду, а тепер заявляють, яка чудова Конституція 1996 року і її, мовляв, треба лише дещо скорегувати. «Є унікальний шанс повернути країну в нормальне цивілізоване русло розвитку, треба не переписувати Конституції, а забезпечити соціальні гарантії громадянам, як обіцяли під час виборів», — переконував опозиціонер. С. Соболєв заявив: БЮТ не дасть жодного голосу за зміни до Конституцію, а тих депутатів, котрі проголосують, буде негайно виключено з фракції. Не підтримав конституційні зміни і позафракційний депутат Олег Ляшко, вважаючи, що вибори повинні відбуватися нехай навіть щороку, щоб урешті-решт до влади прийшли люди, яких турбуватимуть проблеми народу, а не інтереси власного бізнесу. Анатолій Матвієнко («НУ—НС») зазначив, що у згортанні демократії, наступі на свободи і права людини є й велика провина нинішньої Верховної Ради, яка, на його думку, має бути розпущена.

Постійний представник Президента в парламенті Юрій Мірошниченко (Партія регіонів) наголосив, що рішення Верховної Ради буде політичним. «Конституційний Суд дав чітку відповідь, що парламент має право ухвалювати такі рішення, а запропоновані зміни до Основного Закону є конституційними, — сказав парламентарій. — Треба поставити крапку у правовій дискусії, коли народ має обирати парламент та інші представницькі органи».

Підсумовуючи дискусію, А. Мартинюк запевнив, що ТСК узгодила багато спірних питань. «Ті, хто каже, що не враховано інтереси місцевого самоврядування, лукавить, — переконував він. — Народ не візьмеш на макуху: ті, хто прагне виборів до парламенту в березні цього року, хочуть працевлаштувати тих, хто нині за стінами парламенту. Меж удосконаленню немає, але підготовлений законопроект — це кваліфікований документ». Перед голосуванням В. Литвин заявив: якщо не буде проголосовано проект конституційних змін, то це не означатиме, що парламентські вибори відбудуться в березні нинішнього року. «У такому разі буде невизначеність, а вибори відбудуться тоді, коли вважатимуть за потрібне», — сказав глава парламенту. Зрештою, за остаточне ухвалення змін до Конституції проголосували 310 депутатів. До речі, ще під час погоджувальної ради в понеділок В. Литвин спрогнозував, що за конституційні зміни буде віддано 310 голосів. А розподілилися вони так: Партія регіонів — 180, «БЮТ-«Батьківщина» — 7, «НУ—НС» — 41, КПУ — 25, Народна партія — 20, позафракційні — 37.

Далі на вимогу фракцій «БЮТ-«Батьківщина» та «НУ—НС» оголосили перерву для консультацій. Після її завершення бютівець Сергій Сас повідомив про рішення фракції щодо виключення зі своїх лав тих депутатів, котрі проголосували за зміни до Конституції. Це Олег Бабаєв, Руслан Богдан, Іван Куровський, Павло Мовчан, Анатолій Семинога, Віктор Павленко, Антон Яценко. А оскільки під час голосування за внесення змін до Конституції також спрацювали картки відсутніх депутатів, бютівці будуть звертатися до Конституційного Суду. Головуючий В. Литвин також повідомив про вихід депутатів Олександра Бобильова із фракції «НУ—НС» та Дмитра Ветвицького із фракції «БЮТ-«Батьківщина» у зв'язку з поданими особистими заявами.

На початку вчорашнього засідання Верховна Рада затвердила порядок денний восьмої сесії шостого скликання парламенту (361 «за»). До порядку денного внесено 863 проекти законів. 243 законопроекти включено до першого розділу — питання, які вже підготовлено парламентськими комітетами до розгляду, а 620 законопроектів — до другого розділу, це питання, які потребують доопрацювання в комітетах.

Депутати привітали з днем народження Голову Конституційного Суду Анатолія Головіна, Голову Антимонопольного комітету Василя Цушка, народних депутатів України Миколу Круглова та Миколу Петрука.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

☞ **ДОВІДКОВО**

Згідно із законопроектом №7265, наступні парламентські вибори повинні проводитися в останню неділю жовтня 2012 року. Вибори Президента України — в останню неділю березня 2015 року. Чергові вибори до Верховної Ради Автономної Республіки Крим відбуваються в останню неділю жовтня п'ятого року повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обраної на чергових виборах. Термін повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної рад, депутатів яких обрано на чергових виборах, становить п'ять років, а припинення повноважень цих рад призводить до припинення повноважень їх депутатів.

ПРОДОВЖЕННЯ НА 4-Й СТОРІНЦІ.

Із виступів представників фракцій

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Сергій ГРИНЕВЕЦЬКИЙ, Народна партія:

— Вихід із кризи неможливо здійснити на існуючих технологічній базі та моделі управління державою. Щоб уникнути фінансової катастрофи, держава змушена виконувати вимоги МВФ, проводячи непопулярні реформи, обмежуючи витрати бюджету та скорочуючи соціальні гарантії. Але разом із тим ми повинні шукати власні шляхи побудови конкурентоспроможної економіки. Одним із таких шляхів є проведення ефективної державної регіональної політики.

Бідність є саме тим фактором, що підживлює радикалізм соціального та національного гатунку. В цьому контексті цілком своєчасним є намір Президента запровадити нову регіональну політику, що покликана поєднати завдання економічної реформи і модернізацію країни із завданням розвитку регіонів. Створення державного фонду регіонального розвитку поряд із реалізацією національних проектів має створити нові точки зростання.

У питанні впровадження регіональної політики Україна сильно відстає від інших східноєвропейських країн. Свідченням тому є резолюція Європарламенту від 20 січня поточного року «Стратегія Євросоюзу для Чорноморського регіону». На жаль, у цьому документі Україна удостоїлася лише згадування у загальному переліку чорноморських країн-сусідів ЄС. При тому, що наша держава має найдовшу прибережну лінію на Чорному морі й 19 із 40 чорноморських портів, ми, на відміну від Росії, навіть не розглядаємося стратегічними партнерами ЄС. Відсутня Україна і в проектах диверсифікації джерел і маршрутів постачання енергоносіїв.

Олександр ЄФРЕМОВ, Партія регіонів:

— Минулий рік був непростий. Проте влада створила гарний заділ для розвитку цього року. Припинено політичні чвари, відновлено керованість у державі, стабілізовано економіку, бюджет країни зріс на 4%, більш як на 11% зросло промислове виробництво. Досягнута стабілізація дозволила приступити до системних змін. Реформи назріли давно, але в країні не було відповідального керівництва. Так, модернізація може бути хвороблива, але влада повинна говорити правду. Головною тенденцією 2011 року має стати відкритий діалог держави із суспільством про цілі й методи реформ. Ми готові до чесного діалогу.

Однією із найчутливіших для громадян є пенсійна реформа. Тому до розгляду цього питання народні депутати підходять із особливою увагою. Мета реформ — зробити пенсійну систему максимально справедливою, а розмір пенсії — гідним. Необхідний відвертий діалог не тільки на експертному рівні, а й із суспільством загалом. Один з елементів такого діалогу — заплановані на 16 лютого парламентські слухання. Тільки після найсерйознішого обговорення ми прийматимемо рішення. Хвилюють громадян і проекти Трудового та Житлового кодексів. Не приховуватиму, нас непокоїть те, що пропоновані нововведення не пояснені людям достатньою мірою, на основі чого опозиція провокує зростання соціальної напруги. Найефективніші ліки від цього — чесність і ефективність влади.

У рамках адміністративної реформи до парламенту буде внесено проекти законів про держслужбу, про центральні органи виконавчої влади, зміни до закону про Кабінет Міністрів. У перспективі реформа має спуститися до рівня регіональної та місцевої влади. Йдеться не тільки про скорочення персоналу, а й про зміну формату взаємовідносин громадян із чиновниками.

Петро СИМОНЕНКО, Комуністична партія:

— Розглядаючи основні завдання сесії, фракція КПУ виходить із такого: сьогодні, ще не оговтавшись від світової фінансової кризи, Україна опинилася на порозі нової кризи. В першу чергу мова йде про низку так званих соціальних реформ — пенсійну, житлово-комунальну, житлового законодавства та земельну. Всі ці так звані реформи проштовхуються лобістами вітчизняних і транснаціональних корпорацій, МВФ та закордонних держав. При цьому соціальні потреби та інтереси найманих працівників і мало захищених верств населення, тобто народу України, брутально нехтуються. Компартія з самого початку виступила категорично проти тих змін до пенсійного законодавства, Трудового та Житлового кодексів, які значно погіршують соціальні гарантії населення і безпосередньо ведуть до падіння життєвого рівня людей. Ми також чітко заявили, що голосувати за такі законопроекти не будемо.

Проблема дефіциту державних фінансів — це не проблема трудящих, які справно сплачують податки, в тому числі й у Пенсійний фонд. Це проблеми якості державного управління та відсутності державної власності на потужні прибуткові підприємства й галузі економіки. Серед першочергових законопроектів, які наша фракція пропонує розглянути на цій сесії, має бути закон про повернення базових галузей народного господарства у власність держави, іншими словами, закон про націоналізацію. Ми також пропонуємо прийняти низку соціальних законів, які захищають громадян від банківського та фінансового свавілля, гарантують повернення втрачених заощаджень, достойний рівень пенсії.

Микола МАРТИНЕНКО, «Наша Україна — Народна самооборона»:

— Минула сьома сесія стала відверто провальною для Верховної Ради, точніше, для провладної більшості. Її робота звелася до автоматичного натискання депутатами-«більшовиками» кнопок за ті рішення, біля яких їм поставили галочки. В результаті цього кнопкодавства з'являються закони просто шкідливі для суспільства. Згадаймо багатостраждальний Податковий кодекс чи проект держбюджету на 2011 рік. На жаль, законопроекти меншості демонстративно ігноруються, їх валять, не обговорюючи і навіть не читаючи. Минулої сесії їх ухвалили аж 13, це 2% від усіх проектів законів, які пачками штампувала більшість. А коли Партія регіонів була в опозиції, голосувалось 15% їх пропозицій. Проста арифметика: демократії було в 7,5 разів більше. На минулій сесії парламентській меншості навіть доводилося бойкотувати засідання Верховної Ради, це була вимушена форма протесту проти дій влади. Але головне в іншому: ігнорують інтереси більшої частини суспільства, що не підтримує владу. З другого боку, й уряд, і більшість у парламенті проявили повну неспроможність адекватно відреагувати на проблеми, які переживає Україна.

Ефективність роботи влади для людей навіть не нульова, вона від'ємна. Громадяни щодня відчувають зростання цін на все і погіршення життя уже сьогодні. Так звані реформи полягають у витяганні з кишень людей коштів на фінансування державних видатків та дефіциту бюджету. На жаль, наша держава відкотилася до рівня африканських країн третього світу. Афроінтеграція — такий показник роботи влади. Євроінтеграція, як і розрекламований безвізовий режим з Євросоюзом, перетворилися на порожню декларацію. Необхідно не просто формалізувати права опозиції, головним тестом є готовність влади до врахування наших пропозицій у роботі Верховної Ради.

Іван КИРИЛЕНКО, «БЮТ-«Батьківщина»:

— Стартував новий рік, а з ним і нове десятиліття. Як свідчать останні події у світі, спокійного життя не буде. У постійній напрузі вся сита Європа. Палає ще вчора благополучне Середземномор'я, неспокійно за океаном. Глибинні причини руйнівного стихійного бунтарства, включаючи тероризм, були названі в Давосі — безробіття, зубожіння, бідність, сирітство, масова безвихідь. На цьому фоні як ніколи небезпечно й аморально виглядає прірва між багатими й бідними, а недолугі дії влади в будь-якій країні викликають гнів, роздратування і масові некеровані протести. Очевидно, що без широкого діалогу з суспільством, без повернення до реальних життєвих цінностей людей, чесності, справедливості, відкритості владі буде сутужно будь-де. І Україна в глобальному світі — не виняток. Доказом сказаного є те, з чого почалися реформи в нас — із шалених цін, драконівських тарифів, закриття шкіл, лікарень, нового пенсійного віку й багатьох інших новацій, що б'ють саме по народу. Тобто з похідного, а не фундаментального. Люди чекали іншого. Адже очевидно, що без радикальних глибинних змін саме в економіці реформи в інших сферах майже приречені. Можливості зростання добробуту країни на сировинних джерелах вичерпалися. У цих умовах економіка приречена на крах. Коли врешті-решт розпочнуться дійсні реформи?

Анна ШЕВЧЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Тігіпко проситиме уряд відкликати законопроект щодо пенсійної реформи

Профспілки просять відкликати з парламенту законопроект щодо пенсійної реформи. На цьому наголосив під час всеукраїнських зборів представників профспілкових організацій народний депутат, голова Федерації профспілок України Василь Хара.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Голова Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці Василь Хара, віце-прем'єр-міністр України — міністр соціальної політики Сергій Тігіпко.

«Після обговорення в рамках соціального діалогу пропонуємо внести документ на розгляд парламенту. Про свою позицію ми заявили у зверненнях до Верховної Ради та Кабінету Міністрів», — сказав голова ФПУ.

Він зазначив, що ситуація з пенсійним забезпеченням в країні непроста. Це пояснюється проблемами з фінансуванням Пенсійного фонду, зрівнялівкою у виплатах, що спричиняє невдоволення й серед пільговиків. Тому громадські об'єднання найнятих працівників, за словами Василя Хари, так активно обговорюють законопроект про заходи стосовно законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи.

Водночас народний депутат зауважив, що нинішня зустріч з віце-прем'єр-міністром — міністром соціальної політики Сергієм Тігіпком є свідченням того, що позицію профспілок почують в уряді.

Виступаючи на всеукраїнських зборах представників профспілкових організацій, віце-прем'єр-міністр — міністр соціальної політики Сергій Тігіпко сказав, що попросить Кабмін відкликати з парламенту законопроект щодо пенсійної реформи.

«16 лютого у нас будуть слухання у Верховній Раді. До цього часу я вноситиму пропозиції уряду відкликати цей законопроект. Такий крок необхідний для того, щоб урахувати результати громадського обговорення», — зазначив він та висловив надію, що уряд підтримає його ініціативу.

Сергій Тігіпко вважає реальним до кінця березня внести всі необхідні зміни до законодавства для проведення пенсійної реформи.

Міністр соціальної політики підкреслив, що скасування високих пенсій не розв'яже проблему наповнення Пенсійного фонду.

Він наголосив, що детінізація виплат зарплат у приватному секторі збільшить надходження до бюджету на 20 мільярдів гривень.

Крім того, за його словами, уряд найближчим часом готується до економічного піднесення, що спричинить попит на робочу силу, зростання зарплат у державному і приватному секторах.

На стабілізацію в Пенсійному фонді може вплинути проведення системної пенсійної реформи, — вважає Сергій Тігіпко, — а також збільшення кількості працюючих, детінізація робочих місць і підвищення зарплат у бюджетному секторі.

Директор Інституту демографії та соціальних досліджень імені М. Птухи НАН України Елла Лібанова вважає, що запровадження пенсійної реформи найвигідніше для сучасної молоді. «У будь-якій реформі хтось програє, а хтось перемагає. Це стосується і пенсійної. Молодь виграє і за рахунок стабілізації солідарної системи, і через запровадження другого рівня (накопичувальної пенсійної системи)», — пояснила вона.

Науковець зауважила, що роботодавці можуть не підвищити заробітну плату, проте внески до системи другого рівня спрямовуватимуть наймані працівники. У такому разі буде зменшено витрати на соціальне страхування, які сьогодні робить роботодавець.

Сергій МЕЛЬНИК.

☞ **Пропозиції представників профспілкових організацій:**

— легалізувати заробітні плати та відновити соціальну справедливість у нарахуванні пенсій залежно від трудового внеску кожного пенсіонера;

— розробити і затвердити в першому півріччі цього року програму реформи зарплати до 2015 року;

— відновити практику розробки державних програм зайнятості населення;

— посилити державний нагляд за дотриманням роботодавцями вимог законодавства щодо обов'язкового укладання трудових договорів із працівниками;

— забезпечити щорічне затвердження балансу робочих місць і трудових ресурсів як основи для планування зайнятості в країні.

Міністр підкреслив, що скасування високих пенсій не розв'яже проблему наповнення Пенсійного фонду

Школи будуватимуть попри кризу

АКТУАЛЬНО

Голова Рівненської ОДА Василь БЕРТАШ (на знімку) виклав перед журналістами своє бачення так званих проблемних (аварійних, недобудованих) шкіл, яких на Рівненщині згідно з проведеною інвентаризацією двадцять одна. Наголосив, що є підтримка в цьому і представницької гілки влади — Рівненською обласною радою прийнята відповідна обласна програма, яка розрахована на п'ять років.

Як сказав керівник області (а за основним фахом Василь Берташ досвідчений будівельник), він побував майже на всіх таких «проблемних» школах. Однозначно: потрібно забрати дітей з аварійних приміщень та поліпшити їм умови навчання (а це дуже непросто зробити в умовах кризи і браку коштів). З яких саме шкіл почнуть реалізацію згаданої обласної програми, він дослухається до колективної думки членів комісії з-поміж будівельників, експертів, освітян, депутатів. При ухваленні остаточних рішень, сказав голова ОДА, враховуватимуть стан приміщень та динаміку народжуваності у селах, а у тих, де вже свого часу велося будівництво шкіл і було «заморожене» з ряду причин, — ще й ступінь готовності об'єктів.

— Буквально кілька днів тому я побував у селах Берестя Дубровицького і Мульчиці Володимирецького районів, — розповідає Василь Берташ. Коли зайшов у школу, де зі стелі на голову падає штукатурка, а посеред класних кімнат вона підперта стовпами, звичайно, не передати словами того, що в душі назбиралося.

ПОЗИЦІЯ:

Без сумніву, нові школи цим селам потрібні, тим паче, що тут спостерігається позитивна динаміка народжуваності. І їх слід будувати з перспективою. Адже вже зараз у Мульчицях та Бересті відповідно 476 та 320 дітей шкільного віку. Тому до 1 вересня обов'язково потрібно зробити все, щоб тут діти сіли за парти у нових класах.

— Я постійно розмірковую, як побудувати, скажімо, школу в Мульчицях, — продовжує керівник області. — Є старий проект, який виготовили три роки тому, але він має пройти нову експертизу. Ми зараз прораховуємо, як забрати дітей з аварійних приміщень, скільки нових класів для цього потрібно. На мою думку, будівництво школи у цьому селі потрібно розділити на три черги. Перша — побудувати класні кімнати з належними умовами для навчання, друга — спортивний зал, третя — майстерні, додаткові класи. Оскільки одразу нам такого будівництва не осилити, бо сучасна школа обходиться приблизно до 30 мільйонів гривень. Дуже великі затрати, виходячи з досвіду зведення шкіл у Познані та Богушах, тягнуть будівництво свердловини, мереж, очисних споруд тощо. Тому ще раз ретельно проаналізуємо проектно-кошторисну документацію, щоб оптимізувати використання бюджетних коштів на спорудженні шкіл, щоб кожна бюджетна копійка була раціонально використана.

До речі, голова ОДА наголосив, що при спорудженні шкіл встановлюватимуть котли, які б працювали на місцевому паливі, зокрема, відходах лісозаготівель, як це зроблено вже у відкритих цьогоріч школах у селах Познань Рокитнівського та Богуші Березнівського районів. Тож наполовину зекономили бюджетні кошти, що були б витрачені, якби навчальні заклади опалювались природним газом. У побудованих школах і в тих, що будуватимуться, використовуватимуть рівненські енергозбережні котли, виготовлені за німецькою технологією.

Щоби проблемних шкіл в області поменшало, залучатимуть гроші з бюджетів усіх рівнів, а також спонсорські. За словами голови ОДА Василя Берташа, здешевити будівництво постараються за рахунок використання місцевих матеріалів. Крім того, на будовах максимально задіють місцеве населення: люди матимуть заробіток, а обласна казна — відрахування до бюджету.

Реалізацію програми щодо «проблемних» шкіл не відкладатимуть у довгий ящик, пообіцяв Василь Берташ: з лютого розпочнуться тендерні процедури, які визначать тих, хто будуватиме нові школи на Рівненщині.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фото Анатолія ПОХИЛЮКА.

Подайте сільраді на... виживання

САМОВРЯДУВАННЯ

Щиро зізнаюся: написав заголовок і відразу зрозумів, що вибрана тема заганяє мене в глухий кут. Як могло статися, що сільський орган місцевого самоврядування, котрий був і має залишатися щонайменше в трьох іпостасях: батьком, хрещеним і опікуном сільської громади — по суті годувальника нації, від якого залежить добробут і благополуччя як першої, так і другої — опустився до рівня жебрацтва й збирає кошти на виживання мало не на церковній папертi? І це, зважте, в державі, яка ось уже два десятиріччя безустанно декларує рівність і захист прав громадян на гідне життя, а тим більше старість.

Колись добра вистачало для безбідного існування

Але, можливо, гучні заяви про відсутність підтримки низових органів самоврядування з боку держави — усього-на-всього лихі домисли недоброзичливців. Щоби з'ясувати істину, вирушимо до Штепівської сільської ради Лебединського району, донедавна однієї з найкращих в області. До середини 60-х років минулого століття Штепівка була районним центром із відповідними можливостями й перевагами. А відтак плюсів для соціально-економічного розвитку — щонайменше на десяток бідніших сільських рад — вистачило б. Передусім сучасна інфраструктура — село ж бо розташоване за 35 кілометрів від обласного центру на трасі Суми—Київ. А ще в розпорядженні тутешньої громади свого часу було кілька автономних, досить прибуткових виробництв — маслоцех, телефонна станція, цех із випуску безалкогольних напоїв, хлібопекарня, три сільськогосподарські підприємства: два колгоспи й один із найпотужніших у регіоні радгоспів зі зразковим племінним тваринницьким комплексом із вирощування свиней, державні установи, а також ремісничі виробництва, які загалом забезпечували роботою кілька сотень штепівчан. Були тут і Будинок культури, і сільська лікарня з інтернатом для самотніх і бездомних людей похилого віку, дві середні школи — загальноосвітня і школа-інтернат, і ще дещо. Словом, усього цього добра колись вистачало для безбідного існування двох з половиною тисяч мешканців вищезазначеної сільради.

ФАКТ

За останні 17 років на власний розвиток село не отримало від держави жодної копійчини.

Екстрим, підкований злиденністю...

У Штепівку вирішив в'їхати по асфальтовій дорозі. Краще вибрав би бруківку. Метрів зо триста перед колишнім райцентром редакційну машину крутило по не посипаній піском дорожній ковзанці, яку в селі змінила густа снігова каша, що сягала майже середини коліс. Тож автомобіль продовжував виляти, а наткнувшись на приховану під снігом нерозталу брилу льоду, заглух... Але врешті-решт ледь не навмопацки доїхав до тамтешньої сільради.

— А що зробиш, коли в сільраді коштів не те що на очищення доріг від снігу та утримання їх у пристойному вигляді, а для виживання громади — кіт наплакав, — важко зітхає секретар сільської ради Валентина Козіна.

Саме через відсутність фінансування колишня сільська лікарня, яка ще вчора обслуговувала населення п'яти сільрад із персоналом у 22 медичні працівники, частину приміщення котрої займав інтернат для бездомних та самотніх людей похилого віку, рішенням сесії сільських депутатів з 1 січня нинішнього року реорганізовано в амбулаторію сімейної медицини. Персонал, відповідно, скорочено наполовину. Тож тепер від сільської лікарні залишилися аж два сімейні лікарі загального профілю, стільки само медсестер, стоматолог — ось, либонь, і вся рятівна команда майже на чотири тисячі мешканців, які сьогодні проживають, чи то пак доживають віку, у двох десятках сільських населених пунктів. Тож віднині в селі залишиться тільки денний стаціонар: прийде до нього пацієнт за 10 кілометрів, полежить під крапельницею годину-півтори і пішки почимчикує додому (автобусного сполучення вже давно немає. — **Авт.**). Який пенсіонер (а їх у навколишніх селах понад дві третини. — **Авт.**), скажіть, відважиться на таку мандрівку в спеку, дощ, морози? А держава все на сопілці грає та роздає направо й наліво солодкі обіцянки.

Ні село, ні селяни нікому не потрібні

— Нікому, повірте, попри всі благі обіцянки та запевнення, ні село, ні селяни не потрібні, — переконана співрозмовниця. — Інакше, як насмішку, важко розцінити хвалену «підтримку», яка по суті стирає з лиця землі українське одвічне село разом із годувальником?..

Потрібні приклади? Будь ласка. Через відсутність фінансування долю лікарні ось-ось розділить тамтешній Будинок культури, який не опалюється вже котрий рік і взимку вимерзає до «кісток». Навіть на Новий рік не відкривався. Тож останній директор від такого «райського» життя вже бозна коли накивав п'ятами. А нового — на аркані не затягнеш. Так разом із медициною поступово відлітає в небуття й культура, а з нею і моральні засади.

А були часи, Штепівці лише на «соціалку» щорічно з держбюджету перепадало майже по одному мільйону тодішніх карбованців.

— Добре було, — погоджується передостанній сільський голова Володимир Макушенко. — Востаннє держава побалувала нас своєю щедрістю на початку 1990-х. За ці кошти полагодили сільський водогін, перекрили дах в осередку культури, відремонтували обидві школи, суттєво підправили пішохідні тротуари... Не менше прибутків надходило до сільського бюджету й від місцевих підприємств та господарств, у яких загалом працювало близько тисячі осіб. Сьогодні про таку зайнятість хіба що можна мріяти. У середині 1990-х кількість працюючих зменшилась вдвічі, а нині чи й сотня набереться, серед яких абсолютна більшість передпенсійного віку.

ТОЧКА ЗОРУ ВАЛЕНТИНИ КОЗИНОЇ:

«Ні людей, ні роботи, ні житла, ні будь-якої втішної перспективи. Вся молодь подалася до міст, і в село, в батьківські й дідівські хати, з «вигодами» за сараєм, її важко заманити. Можливо, дехто й повернувся б, але не за копійки «бичкам хвости крутити».

Ось так із лідера Штепівка, за велінням можновладної палички, перетворилася на дотаційне село. Однак власних і закріплених коштів, разом із державними дотаціями, вистачає лише на зарплату, утримання Новопетрівського фельдшерсько-акушерського пункту та розрахунки за енергоносії.

Грайте марш... траурний

Кінець заможної ідилії прийшов сюди на початку нинішнього десятиліття з ліквідацією базового сільгосппідприємства — КСП «Штепівське». Так селяни фактично залишились біля розбитого корита. Агрофірма «Низи», яка орендує у власників майнових паїв колишній тваринницький комплекс, де нині трудяться заледве 45 осіб, через державну «пріоритетну» цінову політику сама ледь зводить кінці з кінцями, а орендатор земельних паїв «Нафком-Агро» ось уже сім років «радує» навколишній світ посівами (злі язики стверджують. — **Авт.**) генно-модифікованої кукурудзи, значну частину якої (особисто бачив напередодні новорічних свят кукурудзяні джунглі біля Штепівки. — **Авт.**) навіть не збирають восени. Тож люди, переважно пенсіонери, виживають за рахунок власних підсобних господарств: десятка-двох курей, качок чи гусей. «А ось свиней чи корів на сільських подвір'ях незабаром важко буде знайти, — каже Валентина Козіна. — За два попередні роки їхня кількість у приватних господарствах села зменшилась на третину».

Після розвалу КСП «Штепівське», в якому було зайнято близько 350 осіб, молодь та працездатні середнього віку порозбігалися з сільського «раю» у пошуках роботи — в райцентр, область, столицю, у близьке зарубіжжя. Важко повірити, але тепер навіть на оплачувані громадські роботи представники районного центру зайнятості приїздять зі своєю робочою силою. Тож, коли б раптом у Штепівці по щучому велінню з'явилося бодай кілька десятків вакансій, довелося б залучати працівників із району чи області. Але ті навряд би приїхали, адже нове житло в селі не зводилося років 17.

Одним словом: куди не кинь — всюди клин. Практично знищене тваринництво, буряківництво, під ніж вирізані цукроварні, занедбана селекційна робота, добита сільська інфраструктура, поволі конає медицина, культура...

Тож у селах невеселих і люди невеселі.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

У Полтаві та Львові до 2 грн. подорожчав проїзд у міських маршрутних таксі *(УНІАН)*

Із США до ФРН депортують вихідця з України Джона КАЛІМОНА, якого звинувачують у пособництві нацистам *(УНІАН)*

СПОРТ

Дорогоцінний сплав

Біатлон. Всесвітня зимова Універсіада. Ерзуруме (Туреччина). Чоловіки. Спринт, 10 км. **1. Артем Прима (Україна) — 28.25,3 (0); 2. Сергій Семенов (Україна) — + 6,4 (0);** 3. Євгеній Гаранічев (Росія) — + 13,6 (1).

Скромно, але переконливо...

Футбол. Ла Манга (Іспанія). «Кубок Сонця». 1/4 фіналу. 31 січня **«Карпати» (Україна, Львів) — «Гетеборг» (Швеція). 1:0. Гол:** Кузнецов, 54. На 50-й хвилині Ощипко не реалізував пенальті (пробив повз ворота).

«Карпати»: Богатінов, Мілошевич (Балажиц, 80), Ощипко, Петрівський, Годвін (Мартинюк, 72), Худоб'як, Голодюк (Ткачук, 46), Тіаго (Кузнецов, 46), Тубич, Гурулі, Лукас.

«Гетеборг»: Сандберг, Йонсон, Якоб Йогансон, Еріксон, Друтге (Стіллер, 74), Сана (Алланcон, 69), Бьярнасон (Селакович, 62), Бекрот (Фаліцетас, 74), Вальгдарсон, Адам Йогансон, Сігурдссон.

Львів'яни гідно виступають на турнірі. І хоч ці змагання не є елітарними, але стабільність наших клубів на будь-якому рівні завжди радує. Цього разу «Карпати» розібралися з «Гетеборгом», котрий має досить солідну оборону. Хоч забили лише раз, однак мали ще кілька разів відзначитися. Та й пенальті не реалізували.

Одне слово, український клуб мав перевагу і довів справу до заслуженого підсумку.

ВІСТІ З СУМЩИНИ

Миряни чергують під церквою

У Конотопі вірні УПЦ Київського патріархату (КП) цілодобово чергують біля Свято-Миколаївського храму, побоюючись захоплення з боку Московського патріархату. Караули виставлені після того, як містом поповзли чутки, що на Водохреще планується захоплення їхньої святині. Це, до речі, не перша атака на церкви УПЦ КП на Сумщині. Торік, приміром, «московські» миряни захопили храми в Кияниці та Юнаківці, нещодавно була здійснена спроба захоплення храму в Хоружівці. Нині невідомі збирають підписи в Недригайлові про передання новоспорудженого собору Святого праведного Петра Калнишевського в підпорядкування УПЦ МП. Як повідомив єпископ Сумський і Охтирський Мефодій (Срібняк), вся необхідна інформація вже передана до правоохоронних органів.

Поки що плани захоплення храму не втілено в життя. Однак вірні УПЦ КП продовжують ретельно відстежувати ситуацію і налаштовані відстоювати святиню до кінця. Свято-Миколаївський храм — одна з найдавніших дерев'яних церков козацької доби на Сумщині. У часи комуністичного режиму він був «реконструйований» у клуб, а потім стояв пусткою. Місцеві парафіяни власними силами повернули його до життя, а тепер вимушені захищати його.

Фрунзенці тримають марку!

Лідер вітчизняного машинобудування колектив ВАТ «Сумське НВО імені М. В. Фрунзе» своїми справами доводить право на це почесне звання. Днями сумчани підписали низку контрактів з російським ВАТ «Сургутнафтогаз» на постачання газотурбінних електростанцій та утилізаторів тепла до них. Обладнання з фрунзенською маркою буде встановлено на Вачимському та Східно-Сургутському нафтогазових родовищах. Постачання продукції намічене на кінець нинішнього року. За попередніми даними, для транспортування всього комплекту обладнання знадобиться більш як 230 залізничних вагонів.

Владислав ЖМУРКОВ.

Гексахлорбензол: не вивозити в Англію, а переробляти в Україні?

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Нагадаємо: ще зовсім недавно чиновники вважали, що найліпший варіант розв'язання проблеми ГХБ — це вивезти отруту за межі країни і забути про неї. Власне, торік держава й пішла цим шляхом. Загалом у 2010 році з калуського полігону до Великої Британії на утилізацію вивезено 8,5 тис. тонн ГХБ. Коштувало це державі 298 млн. грн.

Однак у процесі операції з'ясувалося, що на полігоні залягає значно більша кількість отруйної маси, ніж свідчили статистичні дані заводу, який впродовж багатьох років складував туди гексахлорбензол. За останніми підрахунками, крім вивезених торік 8,5 тис. тонн, з котлованів ще треба забрати 22,5 тис. тонн (раніше вважалося, що всього на полігоні — 11,8 тис. тонн ГХБ). Це не лише чисто гексахлорбензол, а й глина, якою зверху утрамбовували отруту, щоб вона не висипалася з металевих бочок, власне сама тара, побутове і будівельне сміття, яке скидали разом з токсичною речовиною, шар прилеглого отруєного грунту тощо. Якщо продовжувати вивозити токсичну речовину в Англію, то для повного звільнення калуського полігону від ГХБ державі, як стверджують калуські чиновники, потрібно виділити ще мільярд гривень.

Із врахуванням нових даних про майже втричі більші токсичні запаси полігону, ніж думалося раніше, калуські посадовці тепер схиляються до думки, що економніше і раціональніше було б збудувати в Україні завод з переробки хімічно небезпечних речовин. «Вартість такого заводу становить приблизно 60 млн. євро, — розповів нашому кореспонденту заступник калуського міського голови Василь Петрів, — тоді як вивезення ГХБ коштуватиме мільярд гривень». При цьому він зазначив, що цей завод не обов'язково має постати в Калуші. «Йдеться про будівництво такого заводу на території України», — підкреслив він. Однак з огляду на ті страхи, які виникають у людей при слові «гексахлорбензол», навряд чи вдасться умовити якусь область розмістити на своїй території таке «привабливе» підприємство.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

☞ ТОЧКА ЗОРУ

Коментар голови Івано-Франківської обласної держадміністрації Михайла Вишиванюка:

— Цього заводу в Калуші не буде ніколи, бо тягнути підприємство з переробки хімічних відходів у Карпати — це злочин. Ми — екологічно чиста зона, карпатська зона, зона туризму. Якщо йшлося б тільки про переробку тих понад 20 тисяч тонн гексахлорбензолу, які вже є на калуському полігоні, то це ще половина лиха. Та якщо побудуємо такий завод, до нас повезуть десятки, сотні тисяч тонн отрутохімікатів з усієї України. Зібрати все це в Карпатах — абсолютно неможливо. Я категорично проти будівництва такого заводу в області.

Ще один момент. З'ясовано, що після переробки отрутохімікатів теж є відходи, які зберігають у глибоких шахтах під землею. А що буде, якщо в ті шахти проветься вода, — ніхто не знає. Тому нам цього заводу аж ніяк не потрібно. Дякувати Богу, що Англія хоче заробити гроші і цю отруту у нас забирає. Будемо і надалі працювати над тим, щоб вивезти гексахлорбензол за межі нашої країни.

Попит не спадає

Минулого понеділка Ліна Костенко презентувала в Києві свій роман «Записки українського самашедшого». Книга, випущена видавництвом «А–ба–ба–га–ла–ма–га», встановила своєрідний рекорд нашого книжкового ринку — за короткий час продано 30 тисяч примірників, а попит не спадає, а навіть зростає. Столичний театр імені Франка не міг умістити всіх, хто хотів бачити й чути знамениту поетесу. Завжди сувора й неприступна, Ліна Василівна, здається, була зворушена, охоче відповідала на запитання й давала автографи. Після Києва подібні зустрічі заплановані в Харкові, Кривому Розі, Львові та Острозі.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Останнім бачив Віталія таксист

Більше тижня у Вінниці шукають 24-річного Віталія Мулярчука

СИТУАЦІЯ

Головний експерт управління праці і соціального захисту населення у Замостянському районі Вінниці Віталій Мулярчук зник 21 січня. Тієї п'ятниці він повертався з дня народження від свого колишнього однокласника. Чому він вийшов з таксі на вулиці Стеценка, коли мав їхати до ринку «Врожай», ніхто не знає. Було це за декілька хвилин до 12-ї ночі. Таксист останній, хто бачив Віталія.

Зникнення не пов'язано з професійною діяльністю

Того дня, в п'ятницю 21 січня, Віталій разом з колегами проводив перевірку на одному з підприємств міста. Начальник відділу Наталія Сидорова просила не уточнювати назву підприємства. Співрозмовниця, так само, як її колеги, відхиляє припущення про те, що несподіване зникнення їхнього спеціаліста може бути пов'язано з його професійною діяльністю.

— Наші перевірки мають тільки рекомендаційний характер, — каже Наталія Василівна. — Ми не уповноважені накладати штрафні санкції чи застосовувати інші покарання. Перевіряємо здебільшого дотримання виконання колективних договорів між трудовими колективами й адміністрацією.

Принаймні ніяких погроз чи якихось попереджень на адресу Віталія, так само, як інших фахівців, у колективі не пам'ятають.

Про особисте майже не розповідав. У нас жіночий колектив. Цікавилися, чи має дівчину, чи не збирається одружуватися. Віталій — дуже скромний. На такі запитання здебільшого відмовчувався. Але зізнався, що не має дівчини. У роботі надзвичайно відповідальний.

Таких совісних людей нині небагато

Начальник управління Василина Яворська звертає увагу на надзвичайну вихованість і тактовність Віталія Мулярчука у спілкуванні з людьми. «Чудова дитина! — наголошує Василина Василівна. — Я порівнюю його з деким із одноліток, і скажу відверто, що таких, як він, нині небагато. Що в роботі, що поза роботою, він завжди був ввічливий, тактовний, скромний. Хто і за що міг образити таку людину, не перестаю дивуватися. Ми всі молимо Бога, щоб Віталій знайшовся».

«Абонент поза зоною досяжності»

Про зникнення хлопця повідомила тітка Віталія — Людмила Петрівна. Жінка неабияк хвилювалася з ночі. Віталій завжди попереджував, коли затримувався, а тут... Час від часу набирала його номер. У відповідь чула одне й те саме: «Абонент поза зоною досяжності».

— Ми в колективі теж майже всі намагалися додзвонитися до Віталія, — каже Василина Яворська. — Але марно.

> —Ми в колективі молимо Бога, щоб Віталій знайшовся...

Віталій жив у рідної тітки, батькової сестри. Після роботи сказав, що їде в гості до колишнього однокласника на день народження.

— Я тішила себе думкою, що у Віталія розрядився телефон, тому відповість пізніше, — каже Людмила Петрівна. — Думала, залишився на ніч у друга. Тому з самого ранку приїхала на роботу, щоб зустрітися з племінником...

На дні народження були всі свої

Молодший брат Віталія — Володимир разом з батьком Миколою Петровичем обійшли всіх, з ким Віталій був того вечора в іменинника.

— Там були всі свої, — каже Володимир. — У Вінниці багато братових однокласників. Вони час від часу зустрічаються. Того вечора поздоровляли Володю Павлюченка. Він уже одружений, має сім'ю. Розійшлися ще не було 12-ї. Їх навіть віз знайомий таксист. По дорозі вийшов хлопець з дівчиною, Віталій мав їхати далі у район ринку «Врожай», але сказав, що теж вийде. Було це на вулиці Стеценка, недалеко від Центрального автовокзалу. Чому, коли до його будинку ще було далеко їхати?

«Чи не казав, що йому хтось погрожує, а може, з кимось посварився?» — «Та ні, не було такого. Мені б він зразу зізнався. Знаю про те, що дівчини зараз у нього нема. Так само знав би й про інше. Найчастіше він контактував зі своїми однокласниками, я вже казав, що їх у Вінниці багато, до десятка».

За словами хлопця, міліція опитала всіх, хто був на дні народження, давав свідчення таксист, але жодної інформації про те, чому зник брат, так і не вдалося дізнатися. Про можливість викрадення хлопця з метою викупу теж нема підстав говорити. Батько хлопця працює в селі на фермі, мама у споживчому товаристві, звідки в них гроші?..

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

На знімку: Віталій Мулярчук, якого з 21 січня розшукують батьки, друзі й міліція, з усіма такий привітний, як на цьому знімку.

Фото надано братом Віталія — Володимиром.

☞ ПРИКМЕТИ ЗНИКЛОГО

Ленінським РВ ВМУ УМВС України у Вінницькій області розшукується безвісти зниклий Мулярчук Віталій Миколайович, 1986 р. н., уродженець села Сальниця Хмільницького району Вінницької області, який 21 січня 2011 року близько 24.00 вийшов з таксі по вул. Стеценка та пішов у невідомому напрямку.

Його прикмети: *зріст — 184 см, середньої тілобудови, волосся коротке темно-русявого кольору, очі синьо-сірого кольору.*

Був одягнений: *чорні брюки, чорний светр, напівпальто темно-сірого кольору. На лівій руці була «печатка» з жовтого металу.*

Особлива прикмета: *на правій ключиці спереду та збоку — два шрами від операції.*

Кому щось відомо про вказану особу, прохання негайно повідомити.

Телефони: (0432) 59-38-24, 59-33-26 або «102».

Віктора Януковича чекають у Варшаві

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Якщо дата і стала достеменно відомою, то детальна програма візиту на момент виходу номера все ще залишається покритою ореолом таємничості.

Вдалося встановити лише те, що головними темами обговорення з вищим політичним керівництвом Польщі — Президентом Броніславом Коморовським та прем'єр-міністром Дональдом Туском — будуть: польське головування у Раді Європейського Союзу (у контексті підписання Україною договору про асоціацію з ЄС та лібералізації візового режиму для українських громадян), а також поглиблення взаємодії на завершальному етапі спільної підготовки до Євро-2012. Звичайно, що не залишаться поза увагою також питання співпраці польського та українського бізнесу, що були започатковані під час Українського ланчу в Давосі 27 січня. Зокрема, планується присутність та виступ Президента на Х Економічному форумі «Польща — Україна», який проводить у Варшаві Польсько-українська економічна палата та Торгово-промислова палата України.

Натомість історично-гуманітарний блок візиту, судячи з отриманої інформації, залишатиметься в таємниці, можливо, й до моменту приїзду українського Президента. Ймовірно, Президент відвідає Перемишль, де візьме участь у остаточній передачі української громаді міста Народного дому. В цьому контексті предметом обговорення президентів буде також питання відкриття Дому польської культури у Львові. Не виключено також, що Президенти візьмуть участь у відкритті пам'ятника знищеним у 1944 році польськими партизанами понад 700 українцям — мешканцям села Сагринь, а потім — таким самим чином — вшанують польських жертв українського партизанського руху 40-х рр. ХХ ст. в одному з українських населених пунктів, назви якого поки що не повідомляють.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Єгиптяни гинуть у чергах за хлібом... А наші продовжують летіти на Червоне море

Учора на площі Тахрир у Каїрі зібралося більш як 100 тис. супротивників президента Хосні Мубарака. Вони скандували гасла про його відставку, водили хороводи й танцювали. Кореспондент британського «Channel 4» у прямому ефірі заявив, що на площі була така атмосфера, начебто народ уже зняв Мубарака з посади.

В Каїрі вулиці продовжують патрулювати групи поліцейських і місцевих громадян, які намагаються захистити своє майно від мародерів. Населення поспішає в дозволений комендантською годиною час закупити продукти й сигарети. **Як повідомляє РІА «Новости» з посиланням на газету «Аль-Масрі аль-Яум»**, у місті не менше трьох осіб загинули в бійці в черзі за хлібом: вони посперечалися про норму видачі.

З Єгипту щодня масово евакуюють іноземців, в основному на чартерних авіарейсах. Літаки до Каїра раніше направили США, Китай, Японія, Австралія, Туреччина. Учора чартером з Каїра до Києва прибули громадяни України, які звернулися в посольство, а також родини українських дипломатів.

Тим часом, учора до Єгипту вилетіли ще три літаки з українськими туристами... Річ у тім, що турагентства не мають наміру цілковито компенсувати вартість путівок, у тому разі, якщо українці не хочуть ризикувати. Ті, що відітають на відпочинок, заспокоюють себе й рідних тим, що, мовляв, очевидці подій у Єгипті повідомляють «революція в Шарм-Ель-Шейху немає», а в Хургаді — взагалі «все спокійно». Хіба що танки стоять у курортних містечках. Так ще й мародери атакують деякі готелі, що погано охороняють, і грабують магазини. А деякі п'ятизіркові готелі вже відрізані від постачання води й продуктів. «Їжа в ресторанах — із запасів, яких вистачить приблизно на тиждень «, — кажуть відпочивальники. Сьогодні з Борисполя заплановано виліт ще трьох літаків до Хургади, а також одного літака до Шарм-Ель-Шейха.

Яна СТАДІЛЬНА.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

В Єгипті тривають зіткнення між силами безпеки й учасниками масових акцій протесту, які вимагають відставки президента країни Хосні Мубарака.

«Гуртожиток» для мільйонерів

Як зібрати під одним дахом десятки багатих сімей Лондона? На це запитання ще п'ять років тому взялися відповісти автори проекту «Ван Гайд Парк». До їхньої затії у британській столиці поставилися скептично.

Проекту передрікали крах, адже вартість одного квадратного метра в цьому «гуртожитку» для мільйонерів становить 60 тисяч фунтів стерлінгів (104 тисячі доларів)! Пентхаус у ньому — з басейнами, кінотеатрами, приватним проходом у сусідній п'ятизірковий готель та іншими екстравагантними речами — коштує близько 140 мільйонів фунтів.

Але, **як стверджує лондонська газета «Сандей Таймс»**, ці захмарні ціни не злякали товстосумів. І не стільки британських, скільки з інших країн — Катару, Росії, ОАЕ, Індії... На нинішній день з 86 квартир більше половини вже продано. Розповідь про вечірку, що відбулася днями у будинку для багатіїв, і про те, що вона зібрала російських та індійських олігархів, володарів нафтових родовищ Техасу і Перської затоки, газета доповнює знімком Романа Абрамовича та його подруги Даші Жукової на супердорогій океанській яхті, констатуючи появу в сучасному соціумі прошарку дуже багатих людей, кількість яких з року в рік зростає. Приміром, у 2006 р. в Лондоні жило 20 мільярдерів, а за чотири роки їх стало у два з половиною разу більше.

До речі, Роман Абрамович — не найбагатший з них. Лідером є відомий в Україні, особливо в Кривому Розі, індійський металургійний магнат Лакшмі Міттал. Що ж до Абрамовича, то він, **за даними журналу «Форбс»**, здійснив торік найдорожчу покупку: придбав за 400 мільйонів доларів острів у Санкт-Петербурзі, на якому планує спорудити готелі, ресторани, бутіки та приміщення для художніх галерей. І ще один факт з життя російського лондонця не залишився непоміченим британськими ЗМІ. На зустріч Нового 2011 року він запросив на острів Сен-Бартс у Карибському морі більше двохсот гостей з різних куточків світу, у тому числі знаменитих, висококоплачуваних артистів. «Кошторис» цього пікніка оцінюється у вісім мільйонів доларів. Щоправда, при цьому сам господар, за свідченням багатьох запрошених, був чомусь у мінорному настрої. Мабуть, не все можна купити за гроші. Навіть коли їх дуже багато...

Олексій ЖУРБЕНКО.

Лондон.

Жак Рогге був вражений і в захопленні від Казахстану

Церемонія відкриття VII зимових Азіатських ігор в Астані стала неймовірним видовищем навіть для бувалої молодої столиці та її вимогливих жителів **(на знімках)**. Театралізована вистава перенесла глядачів у часи давньосакської імперії. Все дійство розгортається навколо священного місця — величезного пісочного годинника, що символізує непокірний час. Були використані технології, які не мають аналогів.

Відкриття ігор відбулося в присутності президента Республіки Казахстан Нурсултана Назарбаєва, президента Киргизької Республіки Рози Отунбаєвої, президента Олімпійського комітету Азії шейха Ахмада аль-Фахад аль-Сабах, президента Міжнародного олімпійського комітету Жака Рогге з дружиною, принца емірату Абу-Дабі Об'єднаних Арабських Еміратів Мухаммеда бен Заїд аль-Нахаян.

У своєму виступі Нурсултан Назарбаєв відзначив, що для Азії, населення якої становить половину людства, цей турнір — найбільше спортивне свято у цьому році. Казахстан першим серед країн СНД і мусульманського світу проводить такий континентальний форум. Це яскраве свідчення поваги та довіри до Казахстану, **повідомляє прес-служба президента Казахстану.**

Висока якість і рівень будівництва спортивної інфраструктури в Казахстані справили сильне враження на президента Міжнародного олімпійського комітету Жака Рогге. «Думаю, проведення тут Олімпійських ігор у 2022 році можливе. Це лише питання часу, — заявив Рогге. — У вас є всі природні умови, інфраструктура для проведення зимових ігор, що відповідає стандартам олімпійського руху». Нагадаємо: рішення щодо питання країни—господаря Олімпійських зимових ігор-2022 буде прийнято в 2015 році.

Фото Сіньхуа/УКРІНФОРМ.

ПЛАНЕТА

У Росії міліція стала поліцією

Державна Дума ухвалила закон «Про поліцію», що його ініціював президент РФ Дмитро Медведєв. З першого березня цього року змінять таблички на офісах стражів порядку й російським поліцейським відповідно до нових правил буде заборонено «катувати, чинити насилля, жорстоко поводитися з громадянами» своєї країни.

Головне достоїнство закону полягає в тому, що поліція служить державі, а не політичним партіям. Іншими словами — поліція деполітизована структура. І жодні правлячі партії, державні релігії та громадські організації не мають права вказувати поліцейським начальникам, як наводити порядок у країні.

Закон «Про поліцію» за обсягом — великий і містить 56 статей. Цікаво, що він скасовав дію 42 законів, які в минулому декларували правила діяльності російської міліції. У російській міліції служило близько мільйона осіб, не рахуючи особового складу внутрішніх військ, які в Росії організаційно об'єднані у бригади й оснащені військовою технікою та важкими озброєннями.

Громадяни, які служитимуть у поліції, одержать багато привілеїв, пільг — від високої заробітної плати і службових квартир до безплатних стоматологічних послуг. Більше того, поліцейський, відповідно до закону, може працювати тільки 40 годин на тиждень. А якщо начальство вирішить, що потрібно працювати більше, то за «понаднормові» треба буде платити гроші.

Природно, що для того, щоб новий закон «запрацював», російській владі треба піти на безпрецедентні заходи й витрати. По-перше, з органів міліції буде звільнено 200 тисяч осіб. І якщо про їхню долю не подбає держава, то колишні (найкращі) силовики стануть чинником політичної нестабільності в країні або поповнять лави тих, хто перебуває по інший бік барикад законності та правопорядку.

Тим, хто залишиться служити у поліції, висунуть жорсткі вимоги. Поліцейські будуть зобов'язані багато знати й уміти. У тому числі — надавати первинну медичну допомогу. Поліцейському забороняється критикувати державні органи й своє начальство. Водночас закон «Про поліцію» дозволяє створювати в органах правопорядку профспілкові організації.

Цікаво, що поліцейський особливо трепетно повинен ставитися до розв'язання проблем міжнаціональних відносин, виявляти терпимість до звичаїв і традицій народів РФ, ураховувати культурні особливості етнічних груп, а також релігійних конфесій. Передбачається, що діяльність поліції буде абсолютно прозорою, а громадяни зможуть безперешкодно одержувати в поліції інформацію.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 19 (5019)
СЕРЕДА, 2 ЛЮТОГО 2011

Книгу Віри Зайченко «Вишивка Чернігівщини» презентовано в столичному видавництві «Родовід»

Сьогодні в Дніпропетровську, в музеї «Літературне Подніпров'я», відкривається виставка «Поет чарів ночі» — до 110-річчя з дня народження письменника Валер'яна ПІДМОГИЛЬНОГО

ХРОНІКА

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Донцов — бібліотекам

Кожна третя бібліотека Тернопільщини отримає книгу ідеолога українського націоналізму Дмитра Донцова «Хрестом і мечем», видану одним з місцевих видавництв накладом у 300 примірників. Про це подбав голова облради, представник ВО «Свобода» Олексій Кайда. За його словами, згодом книгу довидадуть і її отримає кожна книгозбірня області. Він також повідомив, що заплановано започаткувати цикл видань ідеологів українського націоналізму: Юрія Липи, Миколи Міхновського, Лева Ребета, Полікарпа Сікорського. Перевидання книги Д. Донцова профінансовано обласною радою і ВО «Свобода».

Любов ЛЕВИЦЬКА.

РІВНЕ

Рівненські сторінки Короленка

Презентовано книгу про перебування на Рівненщині відомого російського письменника, українця за походженням, Володимира Короленка. Її автор Тетяна Пономарьова — працівник обласного краєзнавчого музею, доцент кафедри культурології Рівненського державного гуманітарного університету, зібрала майже всі відомі на сьогодні матеріали щодо рівненських сторінок біографії письменника — документи, малюнки, фотографії. Уперше подано докладні дані про родовід Короленків, перебування на Рівненщині діда й батька майбутнього письменника, зв'язки з родиною Володимира Вернадського, про вчителів і однокласників Володимира Короленка з Рівненської чоловічої реальної гімназії, яку він закінчив 1871 року. Книга видана за сприяння ОДА та облради відповідно до обласної Програми розвитку книговидавничої справи.

Олександра ЮРКОВА.

«У минуле, через терновища часу...»

Це слова із щоденника Івана Гончара, великого Українця, скульптора, графіка, етнографа й історика. Він протягом десятиріч «терновищ» зберіг і передав нащадкам неосяжний духовний скарб народної культури.

Так судилося, що останнє в житті інтерв'ю Івана Макаровича було дано авторові цих рядків у травні 1993 року.

...Черкащина готувалася відзначити 225-ту річницю національно-визвольного гайдамацького повстання під проводом Максима Залізняка та Івана Гонти. В колишньому козацькому сотенному містечку Медведівка готувалися відкрити монумент Максимові Залізняку, а в Умані — пам'ятний знак, присвячений подіям 1768 року. Корпункт газети «Голос України» разом з телеканалом УТ-1 вирішив провести телемарафон «Тризна Холодного Яру» і пройти шляхами гайдамаків від чигиринської Медведівки, Холодного Яру — до родинного гнізда Івана Гонти, села Розсішки, що за Уманню. А звідти — до Києва, до Івана Гончара, що давно увічнив героїчні постаті лицарів української волі...

Отак журналістські дороги привели до незвичайної оселі Івана Гончара, у світ стародавньої України. Здавалося, ми з телеоператором опинилися не у центрі Києва, а на обійсті козацького сотника, звідки видно золоті бані Лаври, а вдалині — стрічку Дніпра.

Іван Макарович за станом здоров'я вже нікого не приймав. Та коли йому сказали, що це посланці «із самого Холодного Яру» — він ніби аж піддужчав. Запросив гостей до будинку-музею і, забувши про всі хвороби, розповідав про зібрані унікальні старожитності, особливо дорогі йому знахідки, про свої творчі роботи. В одній з кімнат ми побачили макет пам'ятника Максиму Залізняку та Іванові Гонті. Ця композиція вражала з першого погляду. На здиблених конях, з гордо піднятими головами, із шаблюками в руках, гайдамацькі провідники уособлювали собою відвагу, мужність, непохитність, національну гідність.

«Минуло більше двадцяти літ, як я виконав цю роботу, — поділився старий скульптор, — а влада, навіть за незалежної України, боїться поставити на високий п'єдестал воістину народних героїв...»

Забігаючи наперед, скажу, що й до 240-ї річниці Коліївщини, яку скромно відзначили у 2008 році, скульптура Івана Гончара «Ватажки гайдамаків» так і не з'явилася ні в Холодному Яру, ні в Умані. Чому? «Туристи-хасиди, котрі щороку відвідують могилу цадика Нахмана, ображатимуться», — відповідає черкаська влада.

А тоді, після закінчення захоплюючої екскурсії, Іван Макарович запросив нас до саду. Був кінець травня. Навкруг дому, між яблунь та груш, зеленіла молода трава. Синіми очима дивився у ясне небо барвінок, дзвеніла срібними дзвониками конвалія. Іван Макарович сів на лавку. Розмовляли кілька годин. Це була ніби його сповідь Україні. Ніби молитва до Бога. Він як серцем відчував, що скоро його не стане. Піднесено і щиро оповідав про пройдений життєвий шлях. Про селян-батьків, рідну Лип'янку, про чудових людей, київських інтелігентів, котрі поставили його на ноги, сформували його творчу особистість. Про фронтові дороги, післявоєнну творчість і «терновища», що заважали робити улюблену справу. Іван Макарович звернувся до української молоді — заповідав любити свою землю, материнську мову, національну культуру, історію народу. «Щоб не йти у світ безбатченками, убогими сиротами, а сповненими національних щедрот, гідності і самоповаги людьми...»

Через кілька тижнів по нашій зустрічі, 18 червня, перестало битися його серце. Телевізійний запис нашої розмови став документальним фільмом, що згодом поповнив фонди Українського національного центру народної культури «Музей Івана Гончара». Газета «Голос України» опублікувала останнє прижиттєве інтерв'ю з легендарним хранителем української старовини.

27 січня минуло 100 літ від дня народження Івана Гончара. В нього на батьківщині, у Лип'янці Шполянського району, колоритно вшановують цей славний ювілей. У сільській школі широко відчинено двері до кімнати-музею Івана Гончара. Тут зберігаються скульптури «Тарас-водоноша», погруддя Шевченка та Франка, подаровані Іваном Макаровичем. Є листи, що їх писав Іван Макарович друзям-школярам, рядки з Гончаревого щоденника: «Колиско моя, Лип'янко! Бачу тебе в яблуневому цвіті, чую голос твій з минулих літ дівочими веснянками і величальними великодніми дзвонами. То гукає мене дитинство, кличе мене вернутися назад через терновища часу...»

Приємно, що земляки зберегли садибу і хату батьків Івана Гончара. Тепер тут облаштовують музей. У центрі Лип'янки — монумент великому Кобзареві роботи Івана Макаровича. Він подарував цю скульптуру односельцям.

Щоліта до Лип'янки приїздить з Києва прийомний син Івана Макаровича, відомий художник Петро Гончар. Разом з дружиною, народною артисткою України Ніною Матвієнко, вони всіляко допомагають сільській громаді увічнити пам'ять про свого видатного батька.

5 лютого Лип'янка прийматиме гостей з усього району, з області та Києва. Цього дня в Будинку культури відбудеться велелюдний фестиваль аматорських художніх колективів, присвячений ювілеєві — виставки українського рушника та старожитностей, ярмарок майстрів декоративно-ужиткового мистецтва, показ обрядів та забутих ремесел, конкурс хлібопекарської майстерності, турнір козацької сили і кмітливості, концерти. Що й казати, за таке розмаїття Іван Макарович похвалив би своїх завзятих і талановитих земляків...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: Іван Гончар у своєму будинку-музеї в Києві (бл.1989 року).

Фото з фондів Лип'янської шкільної кімнати-музею Івана Гончара.

Козаччина у пам'яті століть

Днями Національна спілка майстрів народного мистецтва України разом з редакцією журналу «Народне мистецтво» презентували нову спільну працю — багатосторінкове кольорове видання, присвячене 360-річчю утворення козацької держави.

«Покрова Богородиці» із зображенням гетьмана Богдана Хмельницького. I пол. XVIII ст. Київщина.

Представляючи підсумок копіткої дворічної роботи двох колективів, голова спілки Євген Шевченко наголосив на унікальності цього видання. Бо вперше тут зібрано воєдино і відображено всі сфери життя України за часів Козаччини. Раніше про це ми дізнавалися з розрізнених історичних джерел — праць М. Грушевського, інших дослідників української старовини, літописів та спогадів зарубіжних мандрівників, які захоплювалися вільнолюбством козацтва та його геройкою у захисті рідної землі.

Великий знавець тієї доби, збирач її легендарної історії та матеріальних цінностей Д. Яворницький, залишаючи нам свою працю «Запорожье в остатках старины и преданиях народа», наголошував: «... козаки, які боролися з численними ворогами за православну віру, за українську народність, за свободу совісті, за людські права, козаки, які створили безліч високохудожніх дум і високоморальних і правдивих історичних пісень, що складають вкупі з наспівом цілі балади, цілі поеми почуттів, козаки, які створили багату історичну літературу, свято оберігали всі дорогі заповіти своїх пращурів, виступали носіями високої громадянськості і вражали сучасників своєю далекоглядністю, гідні того, щоб усі їхні діяння представлені були у докладній, живій і художній історії».

Саме цим керувалися видавці «Народного мистецтва», готуючи розгорнуту, багатопланову розповідь про добу Козаччини. Не лише як про явище військового та воєнного плану.

Так, козаки рятували Європу від турецького поневолення. Так, вони створили державність, незнану до того в Європі. Витворивши Гетьманщину як центральне явище української державницької політики з усіма її інституціями та атрибутами, козацтво лишило помітний слід в усіх сферах суспільного життя. Воно дало світові козака Мамая, який, за визначенням мистецтвознавця С. Бушака, є візитівкою українського мистецтва, небаченого на теренах сусідніх держав. Своєрідний архітектурний стиль — українське бароко. Козацькі церкви. Ікони, одяг, вишивка. Звичаєве право. Ментальність. Усе це отримало поштовх до розвитку й утвердження в XVI—XVIII століттях, у добу Козаччини, і передалося наступним поколінням.

Видання цінне тим, що окрім глибоких наукових розвідок істориків, етнологів, джерелознавців, фахівців народних мистецтв та архітектури тут подано зображальний ряд усіх раритетів тієї доби, збережених в Україні, окремі з яких добуті в Польщі, Росії та Швеції.

Про важливість та актуальність цього своєрідного монографічного видання говорили на його презентації академік М. Жулинський, доктори наук В. Брюховецький, Д. Степовик та інші авторитетні мистецтвознавці. Усі виступаючі були одностайні: це дослідження має дійти до бібліотек, вищих навчальних закладів та шкіл. Бо тут є багато пізнавального для наступних поколінь. Щоправда, тираж — 2 тисячі примірників — не зможе задовольнити попит на це унікальне видання. Тут би і підставити плече державі. Бо не можна ж у цій справі покладатися лише на свідомих свого козацького роду добродійників.

Микола МАХІНЧУК.

Картина "Козак Мамай" із колекції Національного художнього музею України.

Ця композиція вражала з першого погляду

Театр показав душу

У житті Театру бувають періоди, коли йому, як і людині, слід поговорити з кимось про самого себе. Та на відміну від людини, Театр не висловлюється відкрито. Все, про що він думає, просто потроху просочується у вистави.

У репертуарі Донецького національного академічного українського музично–драматичного театру подібних вистав в останні роки з'являлося чимало. У своєму нинішньому, 84–му, сезоні театр продовжив розпочату тему. Вже на першій передпрем'єрній прес–конференції повідомили, що глядачам «нададуть змогу зазирнути за лаштунки».

Вистава, яку варто послухати

Уже першу виставу-концерт сезону — «Шоу триває» — анонсували як «день до прем'єри». Тобто запросили глядачів проспідкувати за процесом створення мюзиклу і знову «розкрили» перед ними лаштунки. Масштабна музична картина зібрана з яскравих пісенних номерів, кожен з яких міг би бути цілком самодостатнім. Акторам-вокалістам випала нагода виконувати найвідоміші зарубіжні хіти XX століття з репертуару «ABBA», «The Beatles», Майкла Джексона, «Deep Purple», Робертіно Лоретті, Мадонни, «Scorpions», Френка Сінатри, Пола Маккартні, Фредді Меркюрі («The Show Must Go On») тощо. Працюють виконавці дивовижно!

Створено «Шоу» за задумом художнього керівника театру Марка Бровуна. Лібрето написала Ольга Байбак. Режисер-постановник — Віталій Юсупов. Колись Марко Матвійович сказав, що не можна використовувати акторів-вокалістів лише як «гарнір до основної страви». Тим більше, що в арсеналі театру — справжні таланти.

У виставі вирують пристрасті. Режисер ніяк не може затвердити виконавицю головної партії, на яку претендують і його дружина, і коханка. Поміж цим глядачам намагаються відкрити обіцяні секрети закулісної кухні. І хоча, на перший погляд, їх не так і багато, але й немало. Нам показують нестерпний характер режисера, залаштункові дрібні інтрижки. А найголовніше — ставлять питання: чи є межа тим жертвам, які слід принести Мельпомені, аби не втратити роботу в театрі? Адже іноді доводиться обирати, приміром, між народженням дитини і продовженням кар'єри. Втім, хоча у виставі така проблема виникає, на ділі — акторки донецької муздрами завжди дуже добре дають собі раду з нею. А малеча періодично з'являється на сцені у виставах.

Прагнення показати життя театру навиворіт не завадило створити насправді емоційне видовище. Вся увага передусім на хіти! На сцені відродили дух минулої епохи. Точніше — ностальгію, як це вже було торік у шоу «Історії нашого двору». Хіба що тоді у «двориках» співали вітчизняні хіти. Тепер — вийшла друга серія. Та й аудиторія у неї передбачається ширша — театр прицілився на Євро-2012. Перекладуть діалоги на англійську і запропонують виставу приїжджим театралам. Отже, насолодитися звучанням донецьких голосів можна буде у повній красі. У будь-якому випадку, ця вистава варта передусім того, щоб її послухати. Найвища точка на гальорці буде для цього підходящою.

Найцікавіше в усьому цьому те, що, продовжуючи звертатися до ностальгічних 80-х, театр умудряється заглядати у далеку перспективу, продумуючи кожен свій крок. Може тому, що він багато про це думає?

Про вічне й оновлене

І справді, рівно два місяці після виходу шоу театр знову заговорив про своє. Запросили режисера Євгена Курмана і створили виставу за п'єсою О. Островського «Без вини винуваті».

Справжня мелодрама на донецькій сцені трохи дивує. Дехто з журналістів навіть поцікавився ставленням самого режисера до такого «солодкуватого» матеріалу. На що Курман заперечив: вистава не сентиментальна, а просто сповнена одвічних цінностей, про які забувати не можна. Навіть осучаснювати таки не слід. Вистава таки вийшла щедрою на чуттєві епізоди, широкі почуття і ганебні вчинки. І у фіналі хочеться плакати і жаліти героїв. Глядачі, які, напевне, не уникають телевізійних серіалів, звикли до м'яких відчуттів. Але театр не зачіпає дрібне (тим і цікавий). І якщо про сентиментальне, то в контексті вічного. Тому прем'єру прийняли залюбки, незважаючи на відсутність звичної для цієї сцени динаміки подій і бравурних номерів.

Події розгортаються навколо трагедії одинокої жінки-матері — Кручининої, у якої відібрали сина Гришу (а їй сказали, що помер). Не сподіваючись його знайти, жінка знаходить притулок у театрі, де розкривається її драматичний талант. А син знаходить своє покликання — теж на сцені. Ось там — на театральних підмостках — мати і син зустрічаються.

Вистава прозора, як сльоза. Все в ній можна передбачити наперед. Спроба показати добро і зло, любов і зраду, прощення і зневагу у їхніх протилежностях вдається виразно. Євген Курман (вже третя його вистава в цьому театрі) не порушує, а відтворює атмосферу, закладену драматургом. Перед акторами, каже він, постало складне завдання — знайти в собі особливу манеру гри, яка потрібна для роботи в такому матеріалі, адже сучасні вимоги відрізняються від класичних. Насправді ж — акторам просто довелося виявити глибокі внутрішні почуття, і глядач розчулився. А найбільше у той момент, коли на сцені з'явився, наче з минулого, зі спогадів — малесенький хлопчик — син Кручининої. Маля років чотирьох проходить повз глядацьку залу і піднімається на сцену, простягаючи руки до матусі. Куліса спадає і вони вдвох — на авансцені — застигають в обіймах. Біляве маля, схоже на янгола, наче надія на спасіння, провісник дива.

Сценографія вистави не претендує на власну роль, нею просто означені місце і час подій. Але режисер вписав в її тло дуже промовистий хід. Ліворуч на сцені — велике дзеркало, і всі ключові монологи — героїня промовляє, дивлячись у нього. Дзеркало прозоре. І ми бачимо за ним Кручинину. Наче ми — це і минуле, і майбутнє одночасно. Ми і судді, і та сама доля. Ми з героїнею — по різні боки життя і часу. Може тому, заворожена довіреною їй роллю, публіка в залі активно реагує на тост Кручининої. Наче гасло, виголошує вона його: підходить на самий краєчок сцени, до глядача, і каже: «...Я пропоную тост за всіх служителів мистецтва, за всіх трудівників на цьому благородному поприщі...» І її підтримують оваціями. У цьому одкровенні Театр ніби звертається до глядачів від свого імені, — за кілька хвилин до того, як героїня знаходить свого сина. І це перетворюється на метафору. Театр розказує про пошук власне самого себе — через звернення до мудрості минулого і віддзеркалення у сучасності.

Наостанок

Ще дві вистави поряд із цими з'явилися в репертуарі — комедія «Шикарне весілля» Робіна Хоудона (режисер Ігор Матіїв) і, напередодні Нового року, вистава для дітей «Пеппі Довгапанчоха» (режисер-постановник Анна Цибань). Але це на тлі сказаного просто легкий відпочинок. Бо якщо відверто, щоб порозумітися, хоч іноді треба відкривати одне одному душу. Чи не до цього власним прикладом заохочує Театр?

Ірина ГЕРМАНЮК.

На знімку: сцена з вистави «Шоу триває».

Фото В'ячеслава ПАШУКА.

АКТУАЛЬНО

Сумське земляцтво стало міжнародним

Рідна земля завжди кличе до себе. Скільки б вас не носило по світу, а немає нічого кращого, аніж повернутися до рідного міста, яким би маленьким воно не було, адже в його вулицях зберігається частинка домашнього затишку.

Саме цією формулою користуються в Сумському земляцтві, найстарішому серед існуючих в Україні. Йому вже понад 15 років. Вихідців із цього регіону об'єднує заклик «Сумчани, єднаймося!». Голова земляцтва — Іван Рішняк, що очолює правління Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності. Минулого тижня в актовій залі столичного Національного педуніверситету імені М. Драгоманова, ректор якого Віктор Андрущенко — виходець із Конотопського району, що на Сумщині, відбулися щорічні звітно-виборні збори земляцтва. Було підписано угоду про співпрацю між земляцтвом та сумською владою (облдержадміністрацією та облрадою). Голова Сумської ОДА Юрій Чмир, як почесний гість, виступав на зборах першим. Угода про співпрацю передбачає проведення низки спільних культурних заходів, зокрема, фестивалів «Земляцькі зорі» та «Співаймо разом». Останній засновано Анатолієм Мокренком. Цей фестиваль сільських дитячих хорів щорічно відбувається на батьківщині Анатолія Юрійовича, у селі Терни. На зборах мав слово й Віктор Андрущенко. Він напівжартома заявив, що наступного року Сумщина матиме квоту у сто абітурієнтів на вступ до педуніверситету, серед них п'ятдесят — рідний Конотопський район.

На зборах було одноголосно прийнято зміни до статуту земляцтва, згідно з якими воно стає міжнародною організацією, що об'єднує навколо себе як локальні районні земляцтва, так і сумські земляцтва у різних країнах світу.

Насамкінець було нагороджено двох поетів — Валентину Мироненко (Суми) за збірку «Сповідь» та Михайла Каменюка (Вінниця) за збірку «Стрітення» — літературною премією імені Олександра Олеся, що заснована сумчанами.

Ілля БЕЗРУЧКО.

Володимир Зебек і його картини

У Миколаєві в художній галереї Чорноморського державного університету імені Петра Могили відкрилася виставка самітника Кінбурнської коси, «громадянина всесвіту», талановитого художника–мариніста Володимира Зебека.

— Ця виставка в мене викликає гордість за автора, рідний Миколаїв, Україну, — каже ректор університету Леонід Клименко, який недавно повернувся зі США. — Ми побували у Вашингтоні, в центральному музеї образотворчого мистецтва, і скажу чесно — ці картини посіли б гідне місце серед всесвітньо відомих робіт.

Виставка Зебека організована міжнародним творчим об'єднанням «Спокуса» (керівник проекту Олександр Ус).

Багато хто спеціально приїжджає на Кінбурнську косу, щоб побачити цю дивну людину, придбати її полотна.

Сам Володимир Євгенович на відкриття виставки не приїхав. Він не любить публічні заходи. Та й вік не тусовочний — невдовзі виповниться вісімдесят.

Розповідати про потужну, приголомшливу енергію, що йде від картин Майстра, вочевидь безглуздо: це треба відчути самому.

Володимир Зебек несподівано оселився на Кінбурнській косі, коли йому було вже під сорок, а молодій його дружині Ользі — ледве вісімнадцять. Одного разу, закохані й захоплені, вони втекли на край землі у свій власний скромний рай, у сільський «курінь» без електрики й комфорту, подалі від цивілізації, московської суєти і тусовок. На Кінбурні в молодого подружжя Зебеків народилося п'ятеро дітей — зі старшими, від першого шлюбу, їх семеро.

Кращі роки життя Володимира Зебека пройшли тут, на Кінбурні, в Покровці. Первозданна природа, не спогангена урбанізацією, дає йому сили, енергію, натхнення і любов. Коли виросли діти, Ольга знову повернулася в Москву, а він не зміг — коса міцно прив'язала його до себе морським вузлом. Звичайно, розрубав би цей вузол, якби дуже хотів, але навіщо?

Картини Зебека модні й популярні. Вони давно одержали космічний статус, як і їхній господар, і стали світовими шедеврами. Полотна майстра мають кінбурнську, українську, московську прописки, живуть у музеях і приватних колекціях сорока країн світу. Вони теж його діти, його життя, виткане з почуттів і відчуттів.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаїв.

На знімку: полотна Володимира Зебека.

Фото автора.

ДОВІДКА

Володимир Євгенович Зебек. Радянський та український живописець. Один із найзнаменитіших художників-мариністів другої половини XX століття. Народився 18 травня 1931 року в Миколаєві. 1943 року був вивезений на роботи до Німеччини, після війни був художником-оформлювачем у санаторіях і будинках відпочинку в Криму та на Ризькому узбережжі. Якийсь час працював у Загорську й Москві. З кінця 1950-х Зебек — успішний, дорогий художник. Автор численних портретів Леніна. Член СХ СРСР. З 1966 року живе й працює на Кінбурнській косі, в Покровці (біля Очакова). Роботи знаходяться в музеях і приватних колекціях України, Росії та в більш як 40 країнах світу. Пише рибалок і мадонн, вогненних коней, сяючий степ, казкові дивні букети. І море. Творчість художника не піддається стереотипному тлумаченню. Співець двох великих стихій, він усе життя шукає розгадку таємниці магії неба та моря.

За минулий рік пенсійні видатки зросли на 25,7 млрд. гривень, *повідомили у Пенсійному фонді України*

В Україні поки що не реєстрували значного додаткового збільшення захворюваності на рак за рахунок Чорнобильської катастрофи, але це може статися починаючи з року її 25-ліття. Про це заявив на брифінгу у вівторок директор ДУ «Національний інститут раку» МОЗ України, головний позаштатний онколог МОЗ Ігор ЩЕПОТІН *(Укрніформ)*

У НОМЕР

ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Повінь: готовність №1

На Буковині розробили план заходів щодо весняної повені, льодоходу та осінньо-зимових паводків. Провели технічний огляд мостів на великих і малих річках, розчистили русла в зоні мостів та отвори водопропускних труб.

З Головним управлінням МНС України у Чернівецькій області укладено угоду про здійснення підривних робіт. Передусім, щоб захистити уразливий під час льодоходу міст через річку Дністер біля села Атаки — тут проходить автодорога Житомир—Чернівці.

Сергій СУЛИМА.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Шукають телефонного хулігана

В останній день січня з Центрального залізничного вокзалу у Дніпропетровську евакуювали 800 пасажирів і 130 працівників. Опівдні до міського управління міліції зателефонував невідомий чоловік і повідомив про замінування об'єкта. Спеціальні підрозділи міліції та МНС жодних вибухонебезпечних та підозрілих предметів не виявили. Наразі вокзал працює у звичайному режимі, повідомили у прес-службі Придніпровської залізниці, затримок поїздів немає. А міліція шукає телефонного хулігана.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

ПОЛТАВА

750 гривень за те, що «не зґвалтував»...

Прокуратура Полтавської області порушила кримінальну справу щодо двох працівників Октябрського райвідділу міліції Полтави. Вони вимагали хабара у громадянина Тунісу, пообіцявши останньому не притягувати його до кримінальної відповідальності за зґвалтування. Саме під час передачі 750 гривень працівниками УСБУ та обласної прокуратури й було затримано 29-річного капітана міліції. Іншого міліціонера — 26-річного лейтенанта — оголошено в розшук. Проти обох прокуратурою порушено кримінальну справу.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

РІВНЕ

Пільги обіцяють тільки бідним студентам

Скасування з нового року пільгового проїзду студентів у громадському транспорті Рівного обурило молодь. Влада в особі міського голови Володимира Хомка пообіцяла його відновити, але тільки сиротам та вихідцям із малозабезпечених родин. У міському бюджеті шукають кошти для покриття таких витрат. Квитки для проїзду у тролейбусах (а саме такий транспорт у комунальній власності міста) для бідних студентів зроблять іменні — на них буде вказано прізвище того, хто має право на пільговий проїзд.

Олександра ЮРКОВА.

ЧЕРНІВЦІ

Вони хочуть стати академіками

Буковинська Мала академія наук учнівської молоді розпочала роботу в Чернівцях. Усі охочі старшокласники Буковини тепер мають можливість безкоштовно займатися з професорами вищих навчальних закладів і заробляти додаткові бали для вступу. Рішення про створення закладу ухвалили ще у вересні, однак лише тепер удалося розв'язати проблему з приміщенням. У Малій академії школярі можуть поглиблено вивчати різноманітні науки, зокрема, економіку, медицину, право, іноземні мови. Це допоможе їм ще в школі визначитися з вибором майбутньої професії. А згодом у вишах таким дітям буде значно легше навчатися.

Сергій СУЛИМА.

«Якщо нас не буде почуто — третього майдану не уникнути»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Проте вимоги протестувальників від географії не залежать. Основна і найперша — перегляд Податкового кодексу. Останній, буцімто, поставив на коліна увесь малий та середній бізнес. Тут же заклик припинити репресії проти учасників «податкового майдану». Наступний крок — відставка нинішнього уряду. «Серед наших вимог також відхилення Трудового та Житлового кодексів, які саме цей уряд ініціює. І ще одна — відхилення закону про вищу освіту», — каже в інтерв'ю «Голосу України» Маркіян Гудз, громадський рух «Відсіч». До слова, на безстрокову акцію протесту у Львові разом із підприємцями вийшли і студенти. Це, кажуть учасники мітингу, свідчить про те, що протест підприємців переростає у всенародний. Тому «надія» усіх нинішніх мітингів і зібрань — побудова громадянського суспільства.

Проте масові акції непокори планувалося розпочати тільки у березні. Утім, кажуть підприємці, через останні події терміни довелося перенести.

— Від Луганська до Львова почалися репресії підприємців, які чинили супротив владі наприкінці минулого року, — зазначив М. Гудз. Так, триває суд над одним із учасників «податкового майдану» в Луганську, ще проти чотирьох осіб підприємців — представників Хмельницького — заведено кримінальні справи.

«Окрім цього, майже усі члени ради Асамблеї громадських організацій малого і середнього бізнесу проходять як свідки і змушені регулярно давати свідчення», — каже Ігор Гурняк.

Тому, як і минулого року, підприємці змушені захищати свої права на площах і майданах. Знову все починається з кількатисячних мітингів у регіонах. І хто знає, можливо, через деякий час головна площа країни, столичний майдан, учергове перетвориться на наметове містечко. Принаймні самі мітингувальники цього не виключають.

— Якщо нас не буде почуто — третього майдану не уникнути, — каже І. Гурняк. — Відповідно, якщо нас почують, хоч я на сьогодні дуже у цьому сумніваюся, ми без цього обійдемося.

Тим часом у столиці учора також мітингували. Підприємці ринку «Торговий дім «Святошин» прийшли під стіни дирекції захищати свої права. Там мають намір знову... підвищувати орендні ставки. За словами малих бізнесменів, для них збільшення плати навіть на 10—15 гривень — дуже важкий удар. Мовляв, і так виживають на копійки. «Ми ходили до дирекції ринку і просили нам знизити орендну плату хоча б на два найтяжчі зимові місяці. Але нас не просто не почули, а навпаки ще й вирішили оренду підняти», — скаржиться тамтешній підприємець Ольга Кидисюк. На поміч пригнобленим визвалась Всеукраїнська профспілка працівників малого та середнього бізнесу «Столиця Регіони». Для святошинських підприємців це — чи не остання надія. Наслухавшись палких промов профспілкових лідерів про права, які треба виборювати, дехто з малих бізнесменів під час самого мітингу ставав членом профспілки **(на знімку)**. «У нас абсолютно немає жодних прав. Іноді здається, що до нас ставляться гірше, ніж до прусаків. Можливо, хоч профспілка нам допоможе», — кажуть підприємці. Тим часом, за їхніми словами, щоденно тут закриваються шість-сім торговельних точок...

Тетяна СУВОРОВА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Будівництво на Андріївському узвозі може призвести до катастрофи

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Я спеціально робив депутатський запит від комісії з проханням надати всі необхідні матеріали, й мені ці документи не надали. Я думаю, що насправді чітко визначені плани забудови вже існують, але їх чомусь не оприлюднюють, — розповів він.

З незрозумілих причин, за словами О. Бригинця, затягується і процес надання Андріївському узвозу нового статусу — пам'ятки містобудування.

— Тоді це булла б додаткова система захисту, — зауважив він. — Але формально наша влада відповідає так: охоронна зона навколо Андріївської церкви не потрібна, бо сама святиня входить до охоронної зони Софії Київської. Тобто все, що вище Андріївської церкви, охороняється, а все, що нижче, вже ні.

Тим часом експерти наголошують: будувати на території узвозу категорично не можна. Єдине, що там дозволяється робити, — реставрувати, консервувати та ремонтувати вже існуючі історичні будівлі.

— Ще два роки тому тріщини в Андріївській церкві сягали ста міліметрів в ширину, після чого її почали бетонувати. Заraз, за висновками наших спеціалістів, церква просто висить на тих бетонних палях. Вони не доходять до твердих ґрунтів, і весь пагорб, на якому стоїть святиня, за втручання вологи просто попливе на Поділ, — розповів координатор громадської організації «Наша земля» Ігор Гурчик.

Про те, що така ймовірність справді існує, говорить і старший науковий співробітник Інституту геологічних наук НАН Вадим Рибін. За його словами, територія Андріївського узвозу — зсувонебезпечна зона, до того ж підтоплена, що суттєво підвищує ризик усіляких деформацій.

— Якщо на вулиці почати будувати багатоповерхівку, то сусідні будівлі однозначно потріскаються, — запевнив науковець. Тож поки не запізно, він радить створити державний комітет з охорони історичних пам'яток на кшталт того, що існував у XX столітті й вирішував, де будувати можна, а де — ні.

— Як бачимо, нашим пращурам вдалося донести до нас ще прекрасний Київ, у 1950-ті роки ним справді можна було пишатися, а те, що відбувається зараз на наших очах, — це суцільний сором, — додав він.

Наталія ОВДІЄНКО.

Вулиця пустих яток

Для того, хто народився у Києві, Андріївський узвіз — не просто кілька сот метрів, які сполучають Центр і Поділ. Це жива артерія, над якою витає дух цього міста. І не дивно — на горах, які оточують узвіз, народився Київ. Це тут були палаци руських князів, героїчна Десятинна церква. Боляче усвідомлювати, що нині від усього цього багатства залишилися лише спомини. А діяльна столична влада стирає з лиця землі останні згадки про той теплий і рідний узвіз дитинства.

Днями справи завели мене на Андріївський, де я не була з літа. Падав лапатий сніг, так що «білогвардійський» настрій мені, здавалося, було гарантовано. Тим паче саме цього дня там знімали черговий фільм за мотивами відомого роману Булгакова. Але вже на підході до Андріївської церкви мене, налаштовану на надто романтичний лад, ледь не збив джип, водій якого не лише не звернув уваги на знак «проїзд заборонено», а й навіть не пригальмував на пішохідній вулиці. Потім повз мене пролетіли ще кілька таких самих водіїв. Йти тротуаром узвозу киянам узагалі нереально — там з обох боків натикано торгових яток, навколо яких юрбляться туристи. Мало того, ці ятки тепер уже з'явилися й на проїжджій частині вулиці. Ішла я увечері, тому встановлені на бруківці торгові ряди вже пустували, і узвіз нагадував не найромантичнішу вулицю столиці, а спорожнілий базар. Навколо Андріївської церкви, яку колись обрамляло зелене море Замкової гори, тепер не росте жодного деревця. Там укріплюють схил. Не знаю, чи була вже такою нагальною потреба спилити всі дерева для цих робіт, але без них перлина узвозу має зовсім інший вигляд. Іншою стала й уся вулиця.

Тетяна ПАСОВА.

Отримали інтерактивні дошки, сучасні мікроскопи та нові парти

У Радивилівській школі № 2 імені Героя Радянського Союзу Павла Стрижака відкрили «класи майбутнього». Тут учителі та учні на уроках фізики, хімії та психології користуватимуться найновішим технічним обладнанням, мультимедійними, інтерактивними дошками замість звичних, на яких писали крейдою. Шкільні «обновки» коштували недешево — 144 тисячі гривень було виділено в межах реалізації обласної програми забезпечення загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладів сучасними технічними засобами навчання з природничо-математичних, технологічних дисциплін. Ще майже 90 тисяч гривень район отримав для ремонту та умеблювання кабінетів.

— Свого часу в районі активно будували школи, — каже начальник відділу освіти Радивилівської РДА Іван Кеда, — тому в нас немає проблем із шкільними приміщеннями, як, приміром, у деяких інших районах області. Натомість повсякчас постає питання технічного оснащення. «Класи майбутнього» плануємо відкрити також у Радивилівському навчально-виховному комплексі «Школа № 1—гімназія» та у Крупецькій школі.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненська область.

На знімку: у восьмикласників на уроці хімії для дослідів у такому сучасному класі все під рукою.

Фото автора.

Пагорб, на якому стоїть святиня, просто попливе на Поділ

ВІСТІ З ДОНЕЧЧИНИ

В області із шести вузів хочуть зробити три

Державні навчальні заклади можуть об'єднати для скорочення витрат. Про це заявив журналістам голова ОДА Анатолій Близнюк. «Це дасть змогу знизити матеріальні витрати, в тому числі на апарат управління, і створити умови для непідвищення ціни на навчання». Керівник області зазначив, що перспектива об'єднання обговорюватиметься із колективами ВНЗ та студентами. Він не назвав виші, які планується «злити», проте дав зрозуміти, що цей процес — об'єктивний та неминучий.

«Ми маємо 12,5 тисячі місць у вищих навчальних закладах. Торік потенційних абітурієнтів було понад 30 тисяч. Цього року випускників буде лише 5 400 осіб. А на тестування подали заявки лише 3 400 осіб», — сказав голова ОДА. На його думку, в такій ситуації є лише два варіанти: або підвищення плати за навчання, або скорочення кількості ВНЗ.

У понеділок кілька десятків студентів влаштували акцію протесту перед будівлею обласної держадміністрації. Учасники акції вимагали не підвищувати плату за навчання студентам-контрактникам, а також не скорочувати кількість бюджетних місць.

Директор підприємства відповідатиме за борги із зарплати, а міський голова — за хабар

Прокуратура Горлівки порушила кримінальну справу стосовно директора підприємства, який заборгував 42 робітникам майже півмільйона гривень зарплати. За даними прокуратури, затримка тривалістю кілька місяців була умисною та необгрунтованою: на рахунках підприємства знаходилися гроші, що перевищували суму боргу.

А слідчий відділ прокуратури області направив до суду кримінальну справу зі звинувачення колишнього міського голови одного з міст регіону та начальника представництва Фонду державного майна, які вимагали та отримали хабар. Як повідомили у прес-службі обласної прокуратури, протягом двох місяців вони вимагали у потерпілого гроші в сумі 63 тисячі гривень. В обмін чиновники обіцяли посприяти підприємцю у придбанні на приватизаційному аукціоні нежитлового приміщення. Під час отримання хабара вимагачі були затримані, стосовно них обрано запобіжний захід у вигляді застави. Тепер справу розгляне Калінінський районний суд міста.

Ліна КУЦ.

ФОТОФАКТ

Фото Дмитра СМОЛЬЄНКА (Укрінформ).

На Каховському водосховищі рятувальники, представники Держрибохорони та міліціонери провели своєрідний профілактичний рейд, спрямований на запобігання загибелі людей на льоду й незаконній ловлі риби. Вони пропонували рибалкам не ризикувати життям, займаючись підлідним ловом, а натомість взяти свіжу рибу, придбану в магазині.

Вугілля крали вагонами

Луганські правоохоронці викрили схему розкрадання вугільної продукції державного підприємства «Ровенькиантрацит». У махінаціях були задіяні посадові особи однієї із шахт, залізничної станції, а також комерційної структури.

За наказом начальника дільниці шахти вугілля завантажувалося у вагони, які направляли споживачам.

Зловмисники спеціально створювали надлишки вугільної продукції, а їхнє відвантаження або зовсім не фіксувалося в документах підприємства, або значилося в них як «відбраковування». Коли вантаж потрапляв на задіяну в схемі залізничну станцію, в облікові документи вносили неправдиві відомості про те, що «чорне золото», нібито, є власністю комерційної структури. Від її імені украдене вугілля реалізовували споживачам. У такий спосіб тільки за дві ночі правопорушникам удалося викрасти 13 вагонів вугілля на суму більш як півмільйона гривень.

Під час чергового розкрадання оперативники й затримали зловмисників на місці злочину.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Ветеранам війни та чорнобильцям скоротили бюджетну допомогу

Фінансування цільової програми надання соціальної допомоги незахищеним верствам населення, ветеранам, інвалідам, «дітям війни», яку вони отримували раніше з міського бюджету, передбачено значно скоротити. Таке рішення ухвалили депутати Одеської міськради на черговій сесії.

У першому кварталі на ці цілі передбачено спрямувати 14 млн. 737 тисяч грн. Тоді як на весь минулий рік виділялося 147 млн. грн.

Депутати міськради відмінили одноразову допомогу ветеранам Великої Вітчизняної війни (6,3 млн. грн.), без фінансування залишається раніше надана адресна допомога, оздоровлення «афганців» та чорнобильців, а також виділення коштів із міського бюджету на встановлення телефонів для пільгової категорії одеситів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Одновідсотковий збір на туризм: рятувальний круг чи копійка у прірву?

Луцька міськрада встановила туристичний збір. Відтепер громадяни, які прибуватимуть до міста і тимчасово проживатимуть у ньому, платитимуть туристичний збір у розмірі одного відсотка від вартості готельних послуг за весь період перебування в обласному центрі. Виняток становитимуть особи, які прибули в місто у відрядження, ветерани війни, інваліди, учасники ліквідації аварії на ЧАЕС. Сума податку буде позначатися окремим текстом у квитанції. Оскільки вартість доби проживання в готелях Луцька починається переважно з 200 гривень, то пересічному туристу доведеться заплатити за добу додатково дві і більше гривень. У такий спосіб міська рада очікує поповнити бюджет щонайменше на 240—250 тисяч гривень. Залучені завдяки цьому кошти спрямовуватимуться на проведення різноманітних туристичних заходів і збереження пам'яток історії.

Зауважимо: у Луцьку сьогодні 13 готелів і близько 599 підприємців, які надають послуги з тимчасового поселення, **передає наш власний кореспондент у Волинській області Микола ЯКИМЕНКО.**

Таке саме рішення ухвалила й міськрада Одеси. Відтепер туристичний збір (1 відсоток від вартості готельних послуг за весь період перебування у місті) сплачуватимуть усі гості Південної Пальміри, окрім пільговиків та тих, хто приїжджатиме у справах. Очікується, що завдяки цьому збору бюджет Одеси поповниться 500 тисячами гривень, **передає наш власний кореспондент в Одеській області В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Туристичний збір уже введено у більшості великих міст країни. Серед них Київ, Львів, Запоріжжя, Кам'янець-Подільський, Трускавець, Івано-Франківськ, Севастополь, Маріуполь, Суми, Сімферополь. На рівні міськрад це питання нині обговорюється у цілому ряді міст. Водночас представники громадських організацій не покладають багато сподівань на цей збір. Зокрема, на думку активіста громадської ініціативи «Збережемо старий Київ» Ігоря Луценка (яку він висловив «Німецькій хвилі»), дохід від введення у столиці туристичного збору буде мізерним. Експерт вважає, що місцева влада не має морального права стягувати з туристів додаткові гроші, адже інфраструктура міста не розвинена, історичну частину міста забудовують, зелені насадження знищують, цікавих сучасних музеїв у Києві немає. За словами Ігоря Луценка, простежити, куди саме підуть гроші від туристичного збору, вкрай складно.

ФОТОФАКТ

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

У Харкові заклали пам'ятну капсулу на новій станції метро «Проспект Перемоги» — 30-й у міському метрополітені.

На нічліг — у ліжко-автомобіль

У Тернополі відкрили «автомобільний» готель. Тут чимало «родзинок» для автомобілістів.

Поспати можна в автомобілях 60—70-х років минулого століття. Точніше, від них залишили капоти, продовженням яких є дерев'яні ліжка. Замість нічних світильників можна вмикати фари авто. На стінах — фото на автомобільну тематику. Номери в готелі, влаштованому при автосервісі, мають оригінальні назви: «Авто в гаражі», «Автостоянка», «Перше авто на селі» тощо. Постояльцям пропонують каву «не спати за кермом» з бубликами із жартівливими нагадуваннями типу «не їздити швидше, ніж літає ангел-охоронець». Столові прибори тут — у формі інструментів. Також можна довідатись чимало цікавого про перших власників авто у Тернополі. Скажімо, для того, щоб сісти за кермо, їм треба було отримати не лише водійські права, а й свідоцтво моральності, яке видавала церква.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

У НОМЕР

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Пенсіонерів «попросять»

Влада міста готується здійснити оптимізацію мережі шкільної освіти. Як роз'яснив заступник міського голови Василь Сукач, це не буде скорочення, тож особливо хвилюватися освітянам не варто. Заходи з оптимізації не можна відмінити, бо в бюджеті не вистачає коштів, окрім того, учнів у школах стало менше.

Василь Сукач запевняє, що жодного закладу не закриватимуть. Головні кроки, що заплановано на найближчий час, — об'єднання груп подовженого дня, скорочення їх у тому разі, якщо дітей у них менше 30. Також можуть відправити на відпочинок працюючих пенсіонерів, особливо тих, чий вік уже похилий, а також переглянуть необхідність працевлаштування фахівців на чверть ставки. Ці зміни буде здійснено на початок наступного навчального року. А поки що влада вивчає пропозиції керівництва шкіл.

Віра ШПИЛЬОВА.

ВІННИЦЯ

Горіло кафе... «Вогник»

Пожежу в будинку, що є пам'яткою архітектури місцевого значення, помітили у першій половині дня 31 січня працівники управління Національного банку України у Вінницькій області. З вікон їхніх робочих кабінетів було видно дим у тій частині будівлі, яка вже багато десятків років відведена під кафе з незмінною назвою «Вогник».

Перші пожежні машини приїхали менш ніж за десять хвилин. За інформацією пресслужби обласного управління МНС, на гасінні вогню було задіяно 13 одиниць спецтехніки та 50 вогнеборців. До місця події заїжджали через подвір'я банку — іншого під'їзду до тильної і бокової сторони 3-поверхової будівлі не передбачено. Воду подавали з пожежних гідрантів, що знаходяться на протилежній стороні центральної вулиці. Тому рух трамваїв, тролейбусів й автомобілів по Соборній був зупинений майже на годину.

— Гасіння пожежі ускладнювала також відсутність перекриття між другим і третім поверхами у тих приміщеннях, що вже не експлуатуються, — пояснив начальник оперативно-координаційного центру обласного управління МНС Андрій Бабкін. Співрозмовник припускає, що пожежа виникла через коротке замикання в електропроводці. Причину загорання встановлюють експерти. На щастя, від вогню ніхто не постраждав. Тільки власники одного з найстаріших закладів харчування зазнали чималих збитків.

Віктор СКРИПНИК.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

У дитсадку розлили ртуть

В одному з дитсадків Тернополя через необережність розбили кілька термометрів. Працівники дошкільного закладу власноруч зібрали кульки ртуті і пропилососили приміщення. Ні рятувальників, ні санепідемстанцію не викликали. Їм про цей випадок стало відомо лише за кілька днів.

Представники цих служб одразу виїхали на місце, рятувальники провели демеркуризацію приміщення. Однак через значний термін важко було встановити, якою була небезпека для дітей. За три дні концентрацію небезпечної речовини вдалося внормувати, і в групі, де це сталося, вже приймали дітей. Наразі у ній хворіють двоє малюків. Медики, однак, не пов'язують захворювання з отруєнням ртуттю.

Усім керівникам дошкільних та загальноосвітніх закладів міста роздали інструкцію, як діяти у таких випадках. У ній, зокрема, зазначається, що найперше слід викликати рятувальників і санітарних лікарів. І в жодному разі не замовчувати такі факти.

Вл. інф.

Учора в Одесі студенти і викладачі вузів провели акцію протесту проти реформ в освіті *(УНІАН)*

Тариф на електроенергію для промспоживачів підвищився на 5 % — до 75,63 коп/кВт *(РБК–Україна)*

ВІСТІ З ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ

На дачу — «золотим» теплоходом?

У Запоріжжі підрахували, скільки бюджету міста коштуватиме безплатна поїздка катером одного пільговика, — і вирішили дати грошей на таксі.

98 процентів пасажирів річкових теплоходів — пільговики, адже їхати на дачу за 17 гривень бажаючих мало. Відповідно всі витрати ділять між собою річковики та міський бюджет. Цього ж року з'явилася ще одна проблема — одразу дев'ять понтонів, до яких причалювали катери в пунктах зупинки, потребують нових дозволів на експлуатацію. Їх ніхто не дасть без ремонту, на який потрібно чимало коштів.

Міський голова Запоріжжя Олександр Сін підрахував, що причали і понтони, а також дотації на річкові перевезення мають становити близько 4 млн. гривень з бюджету. Якщо врахувати, що протягом сезону послугами дачних теплоходів користуються близько 60 тисяч пасажирів, то виходить, що одна поїздка обійдеться місту в 70 гривень. А послуги таксі в тому ж напрямку становитимуть близько 50 гривень. Тож, найймовірніше, у Запоріжжі візьмуться за монетизацію «теплохідних» пільг. Міський голова дав підлеглим 10 днів на розробку її механізмів чи пошук якихось інших прийнятних рішень.

За порушення санітарних норм закрили і пляжі, і заклади дитячого харчування

У області протягом минулого року закрито 750 об'єктів, більшість із них (612) пов'язані з галуззю харчування. Зокрема, за грубі порушення — молокозавод, три дитячі оздоровчі заклади. Крім того, закрито чотири пляжі, припинено діяльність 37 об'єктів водопостачання, 85 пунктів харчування у дитячих закладах. У дюжині випадків справи щодо порушень санітарних норм передали до прокуратури. В облСЕС вважають, що лише подібні «драконівські» заходи і дозволили пережити, приміром, курортний сезон без епідеміологічних спалахів.

Наші візки кращі за китайські, проте держава віддає перевагу імпорту

Запорізькі інвалідні візки — кращі за дешеві китайські аналоги, проте у нас найчастіше закуповують саме імпортні. Про це йшлося під час відвідин першим заступником голови Запорізької облдержадміністрації Олексієм Литвином місцевого Науково-виробничого об'єднання «Іскра».

Інвалідні візки — не основна продукція підприємства. Знане не лише в СНД, а й у багатьох країнах світу НВО є одним із основних виробників радіолокаційних систем та надвисокочастотних модулів, які становлять 90% обсягів його продукції. На відміну від більшості своїх побратимів по ВПК СРСР, «Іскра» тримається на плаву — завдяки замовленням з В'єтнаму, Індії, Білорусі, Азербайджану, низки інших країн Азії та Африки. Зважаючи на те, що фактично вся локаторна продукція йде на експорт, заводчани занепокоєні тендерним законодавством, яке часто заважає закупівлі комплектуючих для виробництва в інтересах іноземного клієнта. Але ще більше їх турбує проблема збуту інвалідних візків, які на підприємстві виготовляють достатньо високої якості, а значить, і ціна на них дещо вища, ніж у китайських постачальників. Останні такою якістю похвалитися не можуть, проте це не заважає їм вигравати тендери із держзакупівель тих самих візків. Причому не в Китаї, а в Україні.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

ДТП — це не фатальний збіг обставин

Торік вітчизняна статистика чи не вперше зафіксувала різке скорочення кількості загиблих у ДТП, а порівняно з 2007 роком цей показник зменшився більш як удвічі. Прокоментувати ситуацію ми попросили відомого автоексперта, голову громадської колегії з безпеки дорожнього руху при Департаменті ДАІ МВС України **Олександра ФОМЕНКА (на знімку)**.

— Справді, саме такі дані на прес-конференції за підсумками 2010 року наводив журналістам начальник Департаменту ДАІ МВС України В. Лозовий. Це приємно. І все ж особисто мені хотілося б усунути деякі сумніви. Адже навіть у доповіді на сесії Генеральної Асамблеї ООН вказувалося на невідповідність даних поліції і служб охорони здоров'я, а також на аж ніяк не повну звітність про смертельні випадки і травми, отримані під час ДТП. Я мав реальну можливість оцінювати достовірність таких даних починаючи з 1970 року. Тому відповідально стверджую, що в Україні «гра» із статистикою ніколи не припинялася. Про це свідчать і «піки» аварійності, що спостерігалися в періоди змін правил обліку ДТП (1970 р., 1990 р.), коли була можливість все внести у звітність, а також результати поглиблених перевірок обліків аварійності (1975 р., 2007 р.).

> У боротьбі зі злочинністю на автошляхах, як свідчать результати наших досліджень, автопатрулювання («вільний пошук») є у 8 разів ефективнішим від несення служби на постах.

«Відновлення стаціонарних постів — марнотратство»

— Олександре Яковичу, на згаданій вами прес-конференції було визначено і пріоритетні напрями діяльності ДАІ на рік нинішній. Що б ви могли відзначити?

— Як на мене, то позитивним стане спрямування зусиль ДАІ на підвищення рівня дорожньої культури та проведення роз'яснювальної роботи через ЗМІ. Якщо ця робота не обмежуватиметься тільки інтернетом, то буде ефект. Ось характерний приклад. У РФ ще в січні 2010 року затвердили зміни до Правил дорожнього руху, які почали діяти з жовтня. В інтернеті було дуже багато різноманітних роз'яснювальних матеріалів (спеціалізовані видання, відеоролики, реклама і т. і.). Але, як з'ясувалося, на час введення змін у дію більшість російських чиновників, депутатів, інших учасників дорожнього руху ні сном ні духом не відали про них. Проблеми із застосуванням доповнень до правил відчуваються в Росії й досі.

Тож не слід сподіватися, що кожен учасник дорожнього руху тільки тим і переймається, що вишукує в інтернеті новини у сфері дорожнього руху. Не завадило б і повернутися до перевіреної часом ефективної форми взаємодії зі ЗМІ — створення при ДАІ пресавтоклубів. А ось спробу відновити несення служби на стаціонарних постах категорично не схвалюю. Для безпеки дорожнього руху коефіцієнт їхньої корисної дії, незважаючи навіть на оснащення суперсучасною технікою, дорівнює нулю. А в боротьбі із злочинністю на автошляхах, як свідчать результати наших досліджень, автопатрулювання («вільний пошук») є у 8 разів ефективнішим від несення служби на постах. Крім того, проведені раніше підрахунки показали, що із Києва, наприклад, є 108 виїздів, а, скажімо, із Одеси — 29. Кому конче потрібно, той зуміє обминути такий пост. Якось на моє запитання щодо затримання правопорушників старшина з 20-річним стажем, який ніс службу на посту «Пісочин» під Харковом, відповів: «Які там правопорушники? Он дивіться, де об'їжджають пост: і з півночі, і з півдня. А я охороняю будку...»

Вважаю, що відновлення стаціонарних постів є марнотратством: це фінансово затратні і обладнання, і утримання особового складу (майже взвод інспекторів на кожен пост), і експлуатація споруд тощо. Краще оснастити необхідним обладнанням патрульні автомобілі (бажано не в спеціальному окрасі), організувати їх човникову роботу на аварійно небезпечних ділянках доріг. Переконаний: саме це дасть можливість значно зміцнити дорожньо-транспортну дисципліну.

Тепер «Візир» не можна застосовувати?

— Як відомо, Конституційний Суд України наприкінці минулого року визнав неконституційними деякі статті Кодексу України про адміністративні правопорушення. Зокрема, йдеться про випадки фіксації порушень правил технічними засобами, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису.

— Слід зазначити, що в адмінкодексі справді є недоліки, зокрема в системному зв'язку окремих статей. Це свідчить про непродуманість змін і доповнень до цього законодавчого акта, які порушили системність документа. Водночас, читаючи рішення КСУ, не зовсім розумієш, як же тепер необхідно діяти — заборонити застосування приладів автоматичної фіксації правопорушень? Я прочитав коментарі до цього рішення в інтернеті. У більшості читачів склалася єдина думка — відтепер «Візир» застосовувати не можна.

> КСУ засвідчив, що показання технічних приладів та засобів, які фіксують на електронний носій чи світлочутливу плівку фактичні дані (показання) у сфері безпеки дорожнього руху, є достатніми для визначення суті правопорушення.

КСУ засвідчив, що показання технічних приладів та засобів, які фіксують на електронний носій чи світлочутливу плівку фактичні дані (показання) у сфері безпеки дорожнього руху, **є достатніми для визначення суті правопорушення. А це означає, що застосовувати такі прилади і засоби можна.** Зрозуміло, коли прилад фіксує правопорушення з участю у процесі посадової особи, то працівник міліції має згідно з Законом України «Про міліцію» припинити порушення, тобто зупинити водія й оформити належні адмінматеріали. Інша річ, що в КУпАП було б доцільно передбачити, що протокол складається лише в разі правопорушень, за які передбачено іншу відповідальність, аніж штраф. І сам протокол доречно переглянути з метою максимального скорочення даних, що вносяться до нього.

А як діяти у разі автоматичної фіксації (без участі посадової особи) правопорушень, ні КУпАП, ні КСУ відповіді не дають. Встановлювати особу порушника за відео- чи фотоплівками? Але при цьому в ДАІ можуть виникнути небажані проблеми. Відомо, що в США і деяких країнах Європи мали місце непоодинокі резонансні судові процеси за заявами порушників про «вторгнення» поліції (з допомогою приладів автофіксації) без ордера у приватну власність (тобто в салон автомобіля), що призводило, наприклад, до сімейних конфліктів. І ці суди заявники виграли. Щоб позбавитися таких клопотів, автоінспектору необхідно фіксувати лише транспортний засіб і державний номерний знак.

Але як тоді встановлювати особу правопорушника? Запрошувати до ДАІ власника транспортного засобу і брати у нього пояснення, кому він на цей час надавав право на керування? Потім запрошувати в передбаченому законом порядку названу ним особу і, пересвідчившись(?), що це і є той, хто перебував за кермом у зафіксований приладом час, складати адмінпротокол? Певне, з точки зору профілактики цей процес вплине на власника і порушника позитивно. Але цікаво, скільки працівників ДАІ доведеться зняти з лінії і перевести у категорію кабінетних чиновників для проведення такої процедури?

Тому, на мій погляд, доречно було б усе-таки покласти відповідальність за порушення правил паркування (за відсутності водія), а також інші правопорушення, зафіксовані приладами в автоматичному режимі, на власника (у тому числі і юридичну особу) транспортного засобу, а той сам розбереться з правопорушником.

— Олександре Яковичу, ми з вами не раз загострювали увагу представників влади на необхідності створення ефективної системи управління у сфері безпеки дорожнього руху, але, на жаль, пропозиції залишилися без реагування. Невже ця проблема не варта уваги, скажімо, керівників держави?

Наведу такий приклад. У 2002 році президент Франції Жак Ширак назвав проблему безпеки дорожнього руху одним із найважливіших пріоритетів діяльності адміністрації. Це відіграло вирішальну роль у ставленні урядових установ і громадськості до цієї проблеми і, що особливо важливо, у зміні поведінки учасників дорожнього руху (цікаво, що ці зміни почалися одразу після проголошення промови президентом). Уряд виділив 400 млн. євро на проведення роз'яснювальної роботи з допомогою ЗМІ (цей засіб був пріоритетним), придбання техніки контролю за дорожнім рухом тощо. В результаті у Франції за 3 роки кількість загиблих у ДТП зменшилася з 7 до 5 тисяч, а економічна вигода у 50 разів перевищила суму наданих коштів.

Вважаю, що вітчизняні вчені, експерти небезпідставно вносили пропозиції про створення Національної координаційної ради з питань безпеки дорожнього руху на чолі з Президентом України, а також спеціалізованої наукової установи. До речі, постановою Кабінету Міністрів від 22 січня 1992 року (за підписом Першого віце-прем'єр-міністра К. Масика) було створено **Науково-дослідний центр з безпеки дорожнього руху** МВС України. Розпорядженням уряду від 28 жовтня 2004 року (за підписом Прем'єр-міністра В. Януковича) йому **надали статусу державного.** Але незабаром влада змінилася, і наукову установу було ліквідовано. У жовтні 2007 року уряду (Прем'єр-міністр В. Янукович) доручили створити **Державний науково-дослідний центр із проблем безпеки дорожнього руху.** Але не склалося — невдовзі влада знову змінилася.

Бажано, щоб нарешті здоровий глузд узяв гору і такий інститут було створено.

50% летальних випадків припадають на перші хвилини після травм

— Статистика аварійності свідчить, що значної кількості жертв можна уникнути, якщо потерпілим вчасно надаватиметься кваліфікована допомога.

— Безумовно. У комплексі «людина—автомобіль—дорога» кожна ланка вагома. Проведені в Європі дослідження показали, що 50% летальних випадків припадають на перші хвилини після отримання травм та під час доправлення потерпілих до лікарні. Цим втратам можна запобігти, чітко дотримуючись відповідних правил витягування потерпілих із транспортних засобів та надання їм першої медичної допомоги. А для цього не тільки водії та працівники міліції, а й якомога більша частина населення повинні мати такі знання і навики. В Європі, наприклад, національні спілки Червоного Хреста активно навчають різні категорії населення правил надання першої медичної допомоги потерпілим під час ДТП, і це дає великий ефект. До речі, у згадуваній уже Франції вказаних результатів було досягнуто за активної участі Товариства Червоного Хреста, якому виділили відповідні кошти з державного бюджету. На жаль, Україні похвалитися нічим: абсолютна більшість водіїв і працівників міліції не мають необхідних навиків, не кажучи вже про широкі верстви населення. Хоч як прикро, але в нас траплялося, що навіть запитання для екзаменаційних білетів готували лікарі-гінекологи, а не реаніматори чи, скажімо, травматологи. Впевнений, що вітчизняне Товариство Червоного Хреста за відповідного фінансування могло б навчати населення надавати першу медичну допомогу потерпілим (і не тільки під час ДТП) не гірше, ніж їхні європейські колеги.

— І наостанок, як ви розцінюєте інформацію про те, що ДАІ позбавлять права на проведення технічного огляду транспортних засобів і нададуть його приватним структурам?

— Розмови про скасування технічного огляду легкових автомобілів ведуться давно. Навіть вносився проект закону з цього питання. Але це несерйозний підхід до розв'язання проблеми. Слід пам'ятати, що транспортні засоби належать до джерел підвищеної небезпеки. В руках злочинців чи психічно неврівноважених людей вони навіть небезпечніші, ніж мисливська зброя. Чомусь ніхто не порушує питання про скасування міліцейського контролю за зброєю.

Усувати державну службу від державного технічного огляду — абсурд. Тим більше, що навіть поява власника автомобіля в ДАІ має профілактичний ефект. А якщо його ознайомлювати зі статистичними даними і відповідними пропагандистськими матеріалами, то цей ефект буде неабияким.

Певно, було б краще, щоб СТО робили свої справи, тобто ремонт і обслуговування транспортних засобів. А державний технічний огляд доцільно проводити на спеціалізованих станціях діагностики, які мають бути, на мій погляд, у зоні впливу органів місцевого самоврядування, але під безпосереднім контролем ДАІ (одним з її керівників, наприклад, штатний працівник цієї служби). Від цього виграє держава і, безперечно, водії.

> В Європі, наприклад, національні спілки Червоного Хреста активно навчають різні категорії населення правил надання першої медичної допомоги потерпілим під час ДТП, і це дає великий ефект.

Розмову вела Тетяна КОРН.

Усувати державну службу від державного технічного огляду — абсурд

Невпізнанні рідні стіни

Кам'янсько-Дніпровській школі-інтернату — 50

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Такого закладу годі шукати деінде. Його унікальність у всьому: в історії, місці розташування, традиціях і надбаннях. Йому вже 50 і лише 50. Колектив сьогодні вирізняється серед інших здатністю виживати, примножувати здобутки попередників.

Фото з архіву школи-інтернату.

У кабінеті географії.

Важко повірити: школу-інтернат почали будувати за кошти, зароблені дитячим будинком! У незалежній Україні це неможливо зробити з кількох причин, а в голодні 50-ті дива траплялися.

...Одразу після Вітчизняної війни в селі Велика Знам'янка, що межує із райцентром Кам'янка-Дніпровська, відкрили дитбудинок для сиріт. В активі закладу були такі-сякі приміщення і 163 гектари землі. Вихователям і техпрацівникам на чолі з невтомним керівником і організатором Ганною Дода належало передусім нагодувати дітей.

Продуктивна праця дорослих і 120 вихованців у підсобному господарстві давали можливість не тільки забезпечити себе м'ясом, молоком, овочами і фруктами, а й накопичувати кошти на будівництво власної школи.

Місце для неї знайшли на мальовничому березі Білозерського лиману. Весною 1954-го тут і почали зводити школу-інтернат за кревні дітей. Гроші, зрозуміло, невдовзі закінчилися і новобудова стала довгобудом. 1959-го обласна влада знайшла гроші на завершення будівництва навчального корпусу, гуртожитку на 420 місць і будинків для вчителів.

Першого лютого 1961 року в школі розпочалися заняття. Директором був В'ячеслав Артюшкін, учитель математики із сусідньої Дніпровки. В'ячеслава Івановича ми називали «батечком». Не знаю, яким він був із колегами, а до дітей ставився по-батьківськи справедливо й вимогливо. Добре пам'ятаю його команду однодумців, з якими наша школа за короткий час стала однією з кращих в районі та області. Показовий факт: прийняти дітей до закладу для сиріт просили багато заможних кам'янчан. Уже тоді школа-інтернат славилася якістю знань, а ще трудовим і естетичним навчанням.

У п'ятому класі мене навчила танцювати вальс учителька біології Олена Печуріна. А її чоловік, наш класний керівник Олександр Андрійович та учителька української мови і літератури Клавдія Борисенко на прикладах доводили нам, що горе буває і від розуму, а з неправдою і злом можна боротися словом, як Шевченко.

З якого боку підходити до віника, молотка чи верстата, підказував Анатолій Рєзник у шкільних майстернях; уроки праці на виноградниках, овочевому полі чи в квітнику давала Ольга Святодух.

> ☞ ФАКТ
>
> ***Прийняти дітей до закладу для сиріт просили багато заможних кам'янчан.***

Мій клас «демобілізувався» зі школи в 1970-му, за десятиліття до задекларованої тоді побудови першої фази комунізму. Ми вийшли, наважусь стверджувати, готовими до фізичної і розумової праці. До роботи вчителем і зв'язківцем, пілотом і держслужбовцем, агрономом і журналістом.

Однокласники, усі без винятку, стали такими, якими їх хотіли бачити наставники, зокрема, Лідія Горєлова, Ліна Грибачова, Олена Артюшкіна, Людмила Компанієць, Зінаїда Гусєва, Світлана Макаренко, Геннадій Глушко і всі-всі, хто поставив на крило сотні випускників.

Після них були інші вчителі, вихователі й «батечки». Людмила Вікторівна Компанієць працювала з усіма директорами. Згадує, що найважче було в періоди, коли школа стала перетворюватися на колонію зразка 20-х: у Кам'янку-Дніпровську звозили так званих важких підлітків, хворих, нерідко розумово відсталих.

Ситуація змінилася з приходом Леоніда Борецького, коли школа-інтернат почала оновлюватися в матеріальному і духовному сенсі.

У закладі з'явилися кабінети, чотири з яких були визнані кращими в області, частково замінені вікна і двері; реконструйовані теплиці. Школа знову заспівала, затанцювала; в численних гуртках почали малювати, випилювати, виготовляти стенди і прилади, шити, плести... Діти на чолі з Віталієм Онищенком розчистили берег лиману, висадили дерева і кущі; шукали і знаходили героїв війни. Інтернат заявив про себе потужною художньою самодіяльністю, літературним гуртком, ляльковим театром...

Та настали постчорнобильські часи перебудови, коли заклад вкотре залишили сам на сам з проблемами. Бракувало коштів на ремонти, обладнання, одяг, харчування, комунальні послуги. Цей занепад і прийняв нинішній керівник ЗОШ Микола Бурка в 1995-му.

Випускники школи-інтернату сьогодні не впізнають її. Так, будівлі на місці, на подвір'ї як завжди чисто і охайно, багато зелені та квітів. А ось всередині, зокрема, в підвалах... Майже євроремонти.

Коли новий директор поділився з колегами своїми задумами, вони назвали його великим мрійником. У період хронічного безгрошів'я, суцільного бартеру говорити про заміну інтер'єрів і меблів, реконструкцію їдальні і, нарешті, зимовий сад та лікувально-оздоровчий комплекс було принаймні ризиковано. Ризиковано, погодьтеся, стати з перших днів керування невиправним демагогом і авантюристом.

Микола Олександрович ним не став. Усе задекларроване і заплановане до 50-річчя школи-інтернату вже реалізовано.

Вона стала спеціалізованим закладом для дітей з неспецифічними захворюваннями органів дихання. При санаторному закладі 11 років функціонує дошкільне відділення «Ивушка», в якому оздоровлюються 100 кам'янчан від 4 до 7 років. Бурка і його однодумці створили, по суті, лікувальний комплекс нового типу, якого вдень із свічкою не знайдеш.

Територія — квітучий мініпарк з березня по жовтень. На ній газовий модуль, який забезпечує корпуси теплом і гарячою водою. Приміщення старої котельні перетворилося на чудову актову залу, в класах і гуртожитку — нові меблі та обладнання, медичні кабінети.

Про те, як лікують і навчають в унікальному закладі — розповідь окрема. Зазначу лише, що до кам'янсько-дніпровських педагогів, вихователів і медпрацівників приїжджають за досвідом колеги не тільки з регіону.

Іван ІЛЛЯШ.

Кам'янка-Дніпровська
Запорізької області.

Відпочинок — заслужений, суди — нав'язані

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Наш читач із Кам'янця-Подільського Іван Яловий 23 лютого 1999 року вийшов на пенсію, ставши інвалідом третьої групи загального захворювання. У вересні 2006 року переведений на пенсію за віком. Однак досі працює на посаді директора художнього ліцею. Як керівник, завжди уважно вивчає зміни в законодавстві, з правовою грамотністю в нього все в порядку.

«45 літ відпрацював, тепер позиваюся...»

До нашої газети Іван Федорович звернувся з, на перший погляд, дивним запитанням: чим керується наша держава? Та тут і першокласник вам скаже: звісно ж, українськими законами. Іван Яловий, однак, вважає, що законів дотримуються не всюди, і має на те обґрунтовані докази.

15 листопада минулого року він вирішив зробити перерахунок пенсії по заробітній платі та стажу. Управління Пенсійного фонду в Кам'янці-Подільському перерахунок провело оперативно, але зовсім не порадувало Івана Федоровича. Він очікував, що його пенсія підвищиться на значно більшу суму. «Яким же було моє здивування, — каже Іван Федорович, — коли мені пояснили, що для перерахунку взято показник заробітної плати... за 2007 рік. Виявляється, в управлінні керуються не пенсійним законодавством, а... листом того ж таки Пенсійного фонду України від 11.03.2009 року №4096/02-01!»

Ошелешений пенсіонер, за плечима якого понад 45 років страхового стажу, за порадою знайомого юриста подався до суду. А там, таких, як він, — не протовпитися. ***«Що ж це коїться?*** — обурюється. — ***Чому держава допускає, щоб держустанови дурили працюючих пенсіонерів?! Людям дякувати слід, а їх ганяють по судах!»***

Пенсіонери (за винятком «елітних») в Україні — то категорія найменш захищених громадян. Де їх тільки не кидають! Навіть з отим пільговим перевезенням. Мали б возити щодня, а возять два-три дні на тиждень. А ціни на все навколо скачуть, як ті акробати. Щоб задовольнити свої вельми скромні потреби (хліб, ліки, комунальні платежі, проїзд), більшість тих, хто заробив «заслужений відпочинок», продовжують трудитися. Не від доброго життя, як то кажуть. Чинне законодавство передбачає, що кожен працюючий пенсіонер (у тому разі, якщо він сплачує внески до Пенсійного фонду) має право раз на два роки звернутися по перерахунок пенсії. Люди так і роблять.

«Але їх з 11 березня 2009 року почали футболити. До цього перерахунок проводили із застосуванням попереднього від звернення року. А тепер Пенсійний «відкотився» в 2007. Якщо середня зарплата в 2009 році становила 1560 гривень, то в 2007 році — 1197. А чому не взяти 2006-й чи там... 1999-й? Тоді взагалі б ніхто не претендував на перерахунок пенсії в більшу сторону. Пенсійний фонд постійно сигналізує про дефіцит свого бюджету. Такі «корекційні» листи можна розцінити виключно як спробу Фонду залатати свої дірки, зменшивши зароблені людьми виплати», — коментують цю ситуацію адвокати, котрі захищають інтереси працюючих пенсіонерів.

Пригадаймо, Конституційний Суд 2008 року визнав рішення про призупинення дії статей 40 і 42 Закону України «Про загальнообов'язкове страхування» неконституційним. Проте нової законодавчої норми він не визначив. Через це Кабінет Міністрів прийняв 28 травня 2008 року постанову №530, якою передбачив для перерахунку пенсій брати показники середньої заробітної плати на одну особу 1197,91 гривні. Після цього й з'явився вищезгаданий лист Пенсійного фонду, який отримали всі його підрозділи в державі. У ньому йдеться про те, що норматив зразка 2007 року для перерахунку пенсій слід використовувати до законодавчого врегулювання цього питання.

Про чиї доходи дбає ПФУ?

Начальник Кам'янець-Подільського міського управління пенсійного фонду Зоя Кацап погоджується: *«Працюючі пенсіонери правомірно звертаються до судів, і всі вони виграють позови. Тим, хто має на руках рішення Апеляційного суду, ми проводимо доплати. Але управління на місцях нічого не може в цій ситуації змінити. Подібних позовів так багато, що ми не можемо навіть забезпечити участь наших юристів у слуханні справи. Якщо Пенсійний фонд прийме інше рішення, ми його виконуватимемо».*

Чому ж «гора» зволікає з виправленням власної помилки? Це ж треба настільки не любити своїх громадян, які по кілька десятиліть чи й навіть півжку працювали задля розбудови держави, щоб ганяти їх по судах!

«На цих справах, — каже Зоя Кацап, — заробляють адвокати. Бо громадяни їм дають доручення, а самі на слухання не їздять». Може, Пенсійний фонд так уболіває за цю категорію фахівців, що написав свого легендарного листа заради зростання саме їхніх доходів?! З легкої руки він «дає заробити» ще й з інших громадян, котрих ніяк не назвеш заможними. Зокрема, дітей війни. Їх заяви теж цілими гуртами ходять від суду до суду. І цим людям теж повертають гроші. Щоправда, лише з моменту звернення. А як звернення немає, то виходить економія у Пенсійного. На те, вочевидь, і розраховували: побіжать до суду далеко не всі.

Незручно себе обстоювати

Ось і Іван Машталер із того ж таки Кам'янця-Подільського не побіг. Йому... незручно обстоювати те, що вже й так підтверджено документами архіву: він є учасником «єгипетської» війни. У листопаді 2006 року вийшов на пенсію як учасник бойових дій. Та за якийсь рік управління Пенсійного фонду в Кам'янці-Подільському надіслало листа з вимогою додати довідку військового комісаріату про період (періоди) участі у бойових діях встановленого зразка, інакше припинять виплату пенсії. Не допомогла й довідка архіву ВМФ (м. Гатчина). На повторне звернення до Пенсійного фонду заявник знову отримав відмову. А головне управління Пенсійного фонду в Хмельницькій області навіть надіслало йому копію довідки встановленого зразка, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.08.1993 року №637 зі змінами від 26.06.2007 року. Суть проблеми в тому, що оцей зразок вимагав вказати загальну кількість років, місяців і днів, що їх учасник бойових дій провів у «гарячій точці». Архів же лише засвідчує участь «від і до», посилаючись на алфавітні картки. Отож хтось (можливо, військкомат?!) мав би зайнятися елементарною арифметикою. Український Кабмін не вправі видавати вказівки чи встановлювати зразки Центральному військово-морському архіву іншої держави. У Гатчині ж (під колишнім Ленінградом) не розуміють: навіщо переписувати ті самі довідки. Російським учасникам єгипетської війни не доводиться так оббивати пороги.

> ☞ ФАКТ
>
> ***Архів же лише засвідчує участь «від і до», посилаючись на алфавітні картки.***

Публікацію в «Голосі України» про Івана Машталера «Ходили ми походами, тепер ходимо за пільгами» (від 17.03.2010) у Пенсійному фонді «не помітили». А навіщо? Є листи, «ЦУ», додатки, за якими так зручно сховатися від обдертого владою народу.

Віра ШПИЛЬОВА.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 19 (5019)
СЕРЕДА, 2 ЛЮТОГО 2011

КОРОТКО

Дуб кохання

На Майдані Незалежності на місці новорічної ялинки невдовзі встановлять дерево Валентина — Дуб кохання. Дев'ятиметрове заввишки та семиметрове в обхваті, воно буде виготовлене з металу та пластику. Охочі зможуть повісити на його гілки «валентинки» з освідченням своїм милим. Після 14 лютого — Дня закоханих — КМДА проведе конкурс на найкращу «валентинку».

Почати з себе

Київська влада вирішила всерйоз зайнятися здоровим способом життя чиновників, зокрема, «допомогти» їм кинути курити. Втім, незважаючи на заборону курити у приміщенні КМДА ще 24 вересня 2007 року, її не сприймають як обов'язкову до виконання. Попри розміщені всюди написи: «Не курити», співробітники на них не зважають. Але невдовзі всіх порушників каратимуть. Щоправда, досі не вирішено, як саме.

Бювети віддадуть підприємцям

Половину столичних бюветів плановано зробити платними: цього року в 100 із 209 з'являться господарі — підприємці-інвестори. Поряд зі звичними колонками вони встановлять МАФи з пристроями, які доочищатимуть і мінералізуватимуть воду, після чого продаватимуть її споживачам по 0,5—1 грн. за літр. Для пенсіонерів передбачені знижки — 50%. Її можна буде набирати також і безплатно, але недоочищену. Боротимуться за право продавати воду з бюветів на конкурсах. Переможців зобов'яжуть упорядкувати територію навколо них і підтримувати там чистоту.

Телефонуйте активніше

Контрольно-ревізійне управління у Києві закликає киян активніше дзвонити з доносами, тобто повідомленнями про факти, які, на їхню думку, свідчать про порушення законодавства при витрачанні бюджетних коштів. До речі, впродовж 2010-го до КРУ за «телефоном довіри» надійшло 136 повідомлень щодо можливих порушень фінансово-бюджетної дисципліни на підприємствах, в установах та організаціях. Із них 90 звернень містять факти заборгованості або невиплати заробітної плати, надбавок, доплат та інших передбачених законодавством обов'язкових виплат.

Акуратний? Приз!

Кияни одержуватимуть «приз» за своєчасну сплату за комунальні послуги. Городяни, які робитимуть це до 20 числа кожного місяця, одержуватимуть рахунки зі знижкою: за опалення і гаряче водопостачання свідомі платники перераховуватимуть на 6% менше грошей, а послуги за утримання будинків і прибудинкових територій для них будуть нижчі на 10%.

Навчатимуть для міста

КМДА розробила програму забезпечення столичної медицини кадрами. Адже невдовзі мережа амбулаторій сімейної медицини потребуватиме близько 1,2 тисячі фахівців. Цього року з бюджету Києва профінансують навчання 60 студентів у Національному медичному університеті імені Богомольця. Коштом міста здебільшого готуватимуть фахівців для первинної ланки медико-санітарної допомоги: педіатрів, лікарів «швидкої», сімейних лікарів тощо. Після закінчення навчання випускників одразу влаштовуватимуть на робочі місця у столиці.

Вісім років поспіль триває війна з незаконним будівництвом. Безрезультатно, адже бал тут правлять гроші...

У столиці, на вулиці Богдана Хмельницького, 7, зводиться будинок не тільки всупереч законодавству, а й логіці здорового глузду

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Якщо простежити за історією навколо скандального будівництва офісно-торговельного центру на місці скверу над підземним вестибюлем станції метро «Театральна», то створюється враження, що в країні взагалі відсутня влада. Точніше, вона є, але функціонує в інтересах винятково лише певного кола осіб.

За світло у вікнах і не тільки

Для читачів, які ще не читали про це будівництво, поясню: на місці маленького скверика за шість метрів (відповідно до норм цей показник має бути втричі більший) від житлового будинку, до речі, пам'ятки архітектури, зводиться чергова коробка. Вона закриє не тільки світло у вікнах його мешканців, а й просторову перспективу вулиці.

Почалася «епопея» у 2003-му за тодішнього голови КМДА Олександра Омельченка: на цю ділянку було укладено договір оренди під довгострокову забудову. Хай як дивно, але містобудівна рада у квітні 2004 року схвалила її проект, хоча й з умовою усунення низки зауважень. Утім, замовник і наміру не мав цього робити. Небайдужі до історії міста люди, мешканці прилеглих будинків забили тривогу відразу ж, як тільки забудовники, спилявши дерева в сквері, почали рити тут котлован. Адже йшлося не тільки про незручності тутешніх жителів, а й про порушення містобудівних законів, знищення обличчя історичної частини Києва.

І ось уже вісім років поспіль триває війна громадськості з забудовниками: 20 судових процесів, заборони на будівництво і його відновлення, скандали, протести, голодування, повідомлення в друкованих та електронних ЗМІ. 2006 року «всенародно обраний мер усіх киян» Леонід Черновецький обіцяв повернути сквер місту. На початку цього року вже Олександр Попов наказав відповідним підрозділам КМДА «розібратися із законністю зведення об'єкта». Тим часом забудовник, наче знущаючись і з влади, і з громадськості, після кожної обіцянки знову й знову відновлював роботи. А минулого грудня, після того, як на своєму засіданні містобудівна рада Києва вирішила визнати «помилковим і неприпустимим» дозвіл на це будівництво, робота тут кипить удень і вночі.

А він сам собі пан

Не стомлюватиму читача переліком заборонних і дозвільних документів щодо цього об'єкта: їх безліч. Часто рішення, прийняті тими самими органами влади, виключають попередні, ними ж ухвалені. У грудні 2007-го Київрада продала цю ділянку площею 0,8 га за 2 млн. грн. забудовникові — ТОВ «Альянс-центр», яке до того його орендувало. А через рік — у 2008-му прокуратура міста заборонила тут будь-які будівельні роботи, визнавши їх «незаконними через серйозні порушення містобудівних і будівельних норм та правил законодавства про охорону культурної спадщини». Однак інвестор з цим не погодився й оскаржив заборону в суді.

Поки «м'ячик» будувати — не будувати ще не один раз кочував з одного поля бою на інше, будівництво тривало. Представники інвестора на протести киян і міської влади

☞ АКТУАЛЬНО

Київрада має прийняти відповідне рішення, котре анулює попереднє — про продаж цієї ділянки.

відповідають тим, що в них є погоджений проект, дозвіл на будівництво, а також немає жодного проектного питання, яке б не знайшло позитивного рішення або в судових органах, або під час експертизи. Отож будівництво триває. Найдивніше, що, попри всю абсурдність зведення об'єкта в цій частині Києва, дозвільні документи в забудовника справді є, як і позитивні рішення кількох судів. Уже зовсім недавно, на тлі скандалів і протестів — у листопаді 2010-го начальник Інспекції архітектурно-будівельного контролю в Києві Олег Бушовський, усупереч навіть тому, що не була проведена держекспертиза, несподівано підписав новий... дозвіл на це будівництво! При цьому він ні-

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

бито керувався рішенням Окружного адміністративного суду Києва від 15 жовтня 2010-го за позовом забудовника.

Отож нехай мітингувальники вважають, що будівництво несумісне з історичною і культосвітньою атмосферою центральних вулиць столиці. Нехай розбираються з питанням «законності» градоначальники, нехай залишаються при своїй думці Прем'єр-міністр Микола Азаров і віце-прем'єр Віктор Тихонов, які закликали припинити знущатися з охоронних зон Києва (квітень і серпень 2010-го), а хазяїн залишається паном. Адже ділянка під будівництвом належить йому — ТОВ «Альянс-центр». Тому інвестора мало лякають навіть найгрізніші обіцянки «розібратися»: з ділянки він — ані на крок.

А якщо запитати в кожного, хто підписав, на якій підставі це зробив?

Але чи такий уже невразливий цей «пан»? І чи такі вже безпомічні правоохоронні органи, зокрема — прокуратура Києва? Хіба таке вже нездійсненне завдання — запитати в кожного, хто підписав незаконні документи, у тому числі чиновників різного рангу КМДА, суддів, експертів, усіх відповідальних за цю справу осіб, на якій підставі вони це зробили? З усіма наслідками, що звідси випливають...

Однак справа зайшла так далеко, що тепер фахівці в цій галузі бачать єдиний спосіб остаточно зупинити будівництво: Київрада має прийняти відповідне рішення, котре анулює попереднє — про продаж цієї ділянки, відшкодувавши власникові кошти, сплачені ним під час її купівлі.

Тим часом представники громадських організацій вимагають від місцевої влади скасувати дозвіл на будівельні роботи на вулиці Богдана Хмельницького, 7, і запровадити мораторій на забудову історичної частини міста.

Валентина ПИСАНСЬКА.

На знімку: те саме скандальне будівництво офісно-торговельного центру на вулиці Богдана Хмельницького, 7.

Влада обіцяє припинити вирубування зелених насаджень

Представники провладної більшості у Київраді обіцяють покласти край вирубкам зелених зон. Про це заявив член комісії з питань земельних відносин Олексій Омельяненко: «Вироблена чітка стратегія протидії цьому явищу. До того ж юридична служба КМДА достатньо потужна, щоб упоратися з проблемою, коли за рішенням суду відбуваються подібні дії».

Він припускає, що незаконні вирубки в столиці припиняться впродовж року. Хоча, за повідомленням міжнародних екологічних організацій, Київ і досі вважається одним із найзеленіших великих міст Європи, оскільки площа лісів, парків і скверів у його межах становить понад 50%.

Тим часом, попри обіцянки, зелені насадження у столиці знищуються. Не таємниця, що забудовники — з відома влади — діють за схемою незаконного захоплення землі. За нею узаконюють будь-який злочин. Приміром, фірма, котра претендує на земельну ділянку, без рішення сесії Київради у суді отримує дозвіл на її оренду та вирубування. Суддя одним рішенням скасовує і Генеральний план Києва, і Програму його озеленення. Про що неодноразово повідомлялося у «Голосі України».

Тож, усупереч голосним заявам можновладців, вирубування зелених зон для забудови активізувався в усіх районах Києва. Про це днями заявила координатор громадської ініціативи «Збережи старий Київ» Інна Сосун: «Лише тих місць вирубки, які набули розголосу, налічується понад 20. Скільки їх буде ще — громадськості невідомо, адже влада не оприлюднює, яка кількість ділянок у столиці вже надана товстосумам, і скільки їх ще нададуть».

Микола ВАСИЛЬЧЕНКО.

Фото надіслане читачами «Голосу України».

На знімку: так розправляються з лісом в урочищі Горбачиха, що поблизу столичних Русанівських садів.

За «недогрів» не платитимуть

Київська міська держадміністрація пропонує городянам установити будинкові лічильники з опалення та гарячої води, щоб заощадити на комунальних послугах. І обіцяє сплатити половину вартості приладу, інші 50% мають зібрати самі мешканці.

У такий спосіб започатковується програма з установлення будинкових лічильників тепла і регулюючої апаратури, які сприятимуть заощадженню коштів. Нині забезпеченість такими приладами в столиці становить 25%. Установити їх усі впродовж року коштом міського бюджету неможливо. Саме тому адміністрація розпочала програму «50 на 50», коли половину вартості платять мешканці будинку, а 50% — місто.

У 2011 році плановано встановити близько 1 тис. лічильників тепла і 1,5 тис. лічильників гарячої води, це заощадить щонайменше 30% коштів. До того ж, якщо комунальники «недогріватимуть» воду, то споживачі за неї не платитимуть.

За повідомленнями інформаційних агенцій та кореспондентів «Голосу України».

Єдиний спосіб остаточно зупинити беззаконня — ухвалити нове рішення?

ОГОЛОШЕННЯ

Шановні акціонери ВАТ "Мотор Січ"!

Відкрите акціонерне товариство "Мотор Січ" (надалі - Товариство) повідомляє про проведення 24 березня 2011 р. у приміщенні конференц-залу головного заводу (м. Запоріжжя, пр-т Моторобудівників, 15) загальних зборів акціонерів.

Порядок денний:

1. Про роботу наглядової ради Товариства за 2010 рік.
2. Про економічний стан ВАТ "Мотор Січ" за 2010 рік, основні напрямки виробничої і фінансово-економічної діяльності Товариства на 2011 рік.
3. Звіт ревізійної комісії за підсумками фінансово-господарської діяльності Товариства у 2010 році.
4. Фактичне використання цільових фондів, утворених за рахунок прибутку, розподіл чистого прибутку за підсумками 2010 року, формування і розподіл прибутку за планом на 2011 рік.
5. Відкликання та обрання членів ради директорів Товариства.
6. Відкликання та обрання членів наглядової ради Товариства.
7. Відкликання та обрання членів ревізійної комісії Товариства.
8. Про дематеріалізацію акцій ВАТ "Мотор Січ".
9. Затвердження нової редакції Статуту ВАТ "Мотор Січ" з метою приведення його у відповідність з законом України "Про акціонерні товариства" і затвердження Положень:

- про загальні збори акціонерів
- про раду директорів
- про наглядову раду
- про ревізійну комісію
- про структурний підрозділ "Санаторій-профілакторій відкритого акціонерного товариства "Мотор Січ".

Початок роботи зборів - 14.00.

Реєстрація учасників зборів 24 березня 2011 року з 10.00 до 13.00 за місцем проведення зборів.

При собі мати: документи, що посвідчують особу, для представників акціонерів - документи, що підтверджують їх повноваження.

З матеріалами з питань порядку денного акціонери можуть ознайомитися особисто за адресою:Україна, 69068, м.Запоріжжя, проспект Моторобудівників,15.

Пропозиції щодо порядку денного приймаються не пізніше, ніж за 30 днів до дати проведення загальних зборів.

Телефон для довідок: 720-49-88.

Основні показники фінансово-господарської діяльності ВАТ "Мотор Січ" за 2010 рік

(тис. грн.)

Найменування показника	**період** звітний	попередній
Усього активів	5 958 411	4 210 663
Основні засоби	1 200 302	921 056
Довгострокові фінансові інвестиції	393 401	253 514
Запаси	2 057 666	1 585 229
Грошові кошти та їх еквіваленти	443 200	187 390
Сумарна дебіторська заборгованість	1 397 942	846 182
Нерозподілений прибуток	2 652 282	1 370 182
Власний капітал	3 863 503	2 546 257
Статутний капітал	280 529	280 529
Довгострокові зобов'язання	266 304	235 405
Поточні зобов'язання	2 053 374	1 421 998
Чистий прибуток (збиток)	1 249 368	741 229
Середньорічна кількість акцій (шт.)	1 980 394	1 980 394
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	0	0
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	0	0
Чисельність працівників на кінець періоду	21 860	20 832

За 2010 рік - дані попередні

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 30.12.2010 р. у справі № 46/567-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Серафім Стар» (01004, м. Київ, вул. Басейна, буд. 9, кв. 3; код 36521202, п/р 26007010109614 в ВАТ КБ «Преміум» у м. Києві, МФО 339555) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та ліквідатором призначено Приватне Підприємство «Трейдмакс - Інвест» (01024, м. Київ-24, а/с 99). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) по справі № 25/164/09 від 29.09.2010 р. введено процедуру санації Відкритого акціонерного товариства "Азовкабель" (71101, Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Кабельників, буд. 3, код ЄДРПОУ 00214511). Ухвалою господарського суду Запорізької області від 25.11.2010 р. керуючим санацією призначено Коршуна Владислава Володимировича (ліцензія АВ № 470366 від 29.04.2010 р., 69000, м. Запоріжжя, вул. Правди, 53, оф. 340, т/ф. (061) 701 72 02). Заяви інвесторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 04 січня 2011 р. по справі № 5/355-09 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Костюківське» (23844, вул. Шевченка, 4, с. Костюківка, Теплицького району, Вінницької області, код ЄДРПОУ 30808071, р/р 2600879445 в Вінницькій облдирекції ВАТ «Райффайзен банк Аваль», МФО 302247) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначено арбітражного керуючого Капітонова Віктора Вікторовича (Ліцензія державного департаменту з питань банкрутства серії АВ № 158375 від 13.11.2006 року, адреса: 12505, вул. Більшовицька, 109-А/12, м. Коростишів, Житомирська область).

Заяви з кредиторськими вимогами до банкрута приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оглошення.

Ухвалою господарського суду Миколаївської області (54001, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 25 січня 2011 року по справі № 2/178/09 введено процедуру розпорядження майном Державного підприємства «Суднобудівний завод імені 61 Комунара» (54001, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 38, код ЄДРПОУ 14313240, п/р 26003300143001l у філії «Відділення Промінвестбанку в м. Миколаїв», МФО 326438.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Марчука Володимира Борисовича (м. Київ, просп. Академіка Палладіна, 7/60, кв. 91, ліцензія АВ № 499132 від 14.01.2010 р.).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським Судом Ар Крим (вулиця Р. Люксембург/Річна 29/11, місто Сімферополь, АР Крим, Україна, індекс 95003) 13 січня 2011 року винесено Постанову по справі 2-4/1998-2006 про визнання банкрутом та введення процедури ліквідації ЗАТ «Керченський вапняк», Код ЄДРПОУ 30351039, юридична адреса: вулиця Орджонікідзе, 12, місто Керч, АР Крим, Україна, індекс 98300. Розрахунковий рахунок № 26003205470000 в АКІБ «Укрсіббанк», МФО 351005.

Ліквідатором підприємства призначений арбітражний керуючий Пітеляк Василь Васильович (Ліцензія Серія АВ № 307241 від 15.02.2007 року), поштова адреса: вулиця Советська, 10, квартира 4, місто Бахчисарай, АР Крим, Україна, індекс 98400. Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з моменту публікації оголошення.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) Постановою від 12.01.2011 р. по справі № 25/158/10 визнав банкрутом Приватне підприємство «Даріна» (71100, Запорізька обл., м. Бердянськ, вул. Промислова, 9/8; код ЄДРПОУ 31400956) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васильцова Андрія Анатолійовича (Ліцензія - серія АВ № 547676; Запорізька обл., м. Бердянськ, пр. Праці, 33/55, офіс № 407, тел. (06153) 47-47-8).

Ухвалою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. С. Петлюри, 16) від 23.12.2010 р. порушено справу про банкрутство № Б11/210-10 ТОВ «Новосвіт» (08113, Київська обл., Києво-Святошинський р-н., с. Петрушки, вул. Гагаріна, 29, рах. 260090130727 у ЗАТ «Сбербанк Росії», МФО 320627, код ЄДРПОУ 32918332).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бондара Андрія Васильовича, (ліцензія АВ № 547688 від 03.08.2010 р., адреса для листів: 03110, м. Київ-110, а/с № 14, т. (067) 449-07-71). Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) у справі 23/81 від 22.12.2010 року порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Полтавська лісоторговельна база», поштова адреса: 36000, м. Полтава, вул. Островського, 57.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Коломійця Андрія Олександровича (ліцензія АВ № 307528 від 08.06.2007 року. Поштова адреса: 36037, м. Полтава, вул. Леніна, 91).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 (тридцяти) днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) від 17.01.2011 р., справа № 19/39-Б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Селекційне-насінневий центр «Поліський» (вул. Леніна, 122, с. Леніне Радомишльського району Житомирської області, 12255), код ЄДРПОУ 03744304), п/р 39212200000019 в АТ Райффайзен банк «Аваль», МФО 311528.

Ліквідатором боржника призначено Терещука Олександра Володимировича (ліцензія АВ № 158428 від 27.11.2006 р., 2-й провулок Островського,18, м. Житомир, 10005, тел. (факс) (0412) 24-00-35).

Господарський суд м. Києва ухвалою від 30.12.2010 року порушив провадження у справі № 46/591-Б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Український індустріальний союз» (місцезнаходження: 03039, м. Київ, вул. Івана Федорова, 28, код ЄДРПОУ 33692309, розрахунковий рахунок 2600619178 в ВАТ АБ «Укргазбанк» в м. Києві, МФО 320478).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Дяченка Сергія Вікторовича (ліцензія на право провадження діяльності арбітражного керуючого № 470383 від 21.04.2010 року). Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 11.01.2011 р. по справі № Б26/121-10 відкрите акціонерне товариство « Могилівське хлібоприймальне підприємство», зареєстроване за адресою: 51040, Дніпропетровська область, Царичанський район, с. Могилів, вулиця Дніпропетровська, 106 (код ЄДРПОУ 20279369), визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором ВАТ «Могилівське хлібоприймальне підприємство» (код ЄДРПОУ 20279369), призначений арбітражний керуючий Деркунський Костянтин Леонідович (ліцензія АВ № 347293 від 21.11.2007 р., 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Глинки, 2, офіс 704, тел. (056) 790-52-00, 790-52-55).

ВАТ "Дніпровський машинобудівний завод" оголошує про проведення аукціону з продажу наступного майна: Лот 1 - 1 черга інженерно-лабораторного корпусу №3, корпус 3 (II черга), з прибудовами та підвалом, заг. площа 14248,9 кв.м., розташоване за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Будівельників, 43. Початкова вартість лоту складає: 10500000,00 грн., у т.ч. ПДВ. Аукціон відбудеться 24.02.2011р. на ТБ "Альянс" за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Б. Хмельницького, 16 о 11.00. Заявки приймаються за місцезнаходженням біржі. З майном можна ознайомитися з понеділка по п'ятницю, з 9.00 до 15.00 за місцем його знаходження. Для подання заявки учасник повинен сплатити реєстр. внесок у розмірі 17.00 грн., а також гарантійний внесок - 10% від початкової вартості лоту на р/р ТБ "Альянс" (код ЄДРПОУ 30010264, р/р 2600050600516 в ЗАТ КБ Приватбанк м. Дніпропетровськ, МФО 305299).Кінцевий строк приймання заявок 18.02.2011р. до 16.00. Контактні телефони організатора аукціону: (056) 7215920

ПОВІДОМЛЕННЯ

Вища кваліфікаційна комісія суддів України відповідно до підпункту 2 пункту 3 статті 74, пункту 1 статті 76 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду судді безстроково:

Стрельнікової Наталі Вікторівни - Запорізького окружного адміністративного суду; Федько Світлани Павлівни - Центрально-Міського районного суду міста Горлівки Донецької області; Тіслюка Івана Івановича - Борзнянського районного суду Чернігівської області; Зайченко Ольги Василівни - Калінінського районного суду міста Горлівки Донецької області; Призенка Дмитра Олексійовича - Слов'яносербського районного суду Луганської області; Петрова Романа Івановича - Кіровського районного суду міста Кіровограда; Бондара Володимира Миколайовича - Ковельського міськрайонного суду Волинської області; Міськевич Олександри Ярославівни - Надвірнянського районного суду Івано-Франківської області; Мороз Наталії Валеріївни - господарського суду Львівської області; Ружицької Тетяни Володимирівни - Євпаторійського міського суду Автономної Республіки Крим; Левченка Анатолія Володимировича, Мартинова Євгена Олександровича - Бориспільського міськрайонного суду Київської області: Антоняка Тараса Михайловича - Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області; Лошак Оксани Олегівни - Рогатинського районного суду Івано-Франківської області; Дашковської Алесі Вікторівни - апеляційного суду Запорізької області; Макарова Миколи Олексійовича - Дніпропетровського районного суду Дніпропетровської області; Гута Юрія Олексійовича - Голованівського районного суду Кіровоградської області; Яцун Олени Владиславівни - господарського суду Запорізької області; Коваленко Наталі Миколаївни - господарського суду Кіровоградської області; Шевченко Ольги Володимирівни - Широківського районного суду Дніпропетровської області; Щеняєвої Ірини Борисівни Саксаганського районного суду міста Кривого Рогу Дніпропетровської області.

Втрачену ліцензія Серія АВ № 357630 видану ТОВ «Київінвестспецбуддевелопмент» 23 серпня 2007 року на будівельну діяльність, вважати недійсною.

Постановою господарського суду Запорізької області від 26.01.2011 р. у справі № 26/235/09 Товариство з обмеженою відповідальністю «Ріел Істейт Проект» (69057, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 158, ЄДРПОУ 34789975) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Войтановича Олександра Йосиповича (69006, м. Запоріжжя, а/с 3401, тел. (050) 1390000).

Постановою від 10.01.2011 р. Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, проспект ім. Т. Г. Шевченка, 18/1), справа № 6/140-10, визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Осота», 41143, Сумська область, Шосткинський р-н, с, Чапліївка, вул. Октябрьская, 8, код 30831095, п/р 260061l126 в СОД АТ «Райффайзен банк Аваль», МФО 337483, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Гаврилюка Євгена Володимировича, вул. Костянтинівська, 63/12, кв. 87, м. Київ, 04080, ліцензія ДДБП серії АВ № 347365 від 30.01.2008 р. Вимоги до банкрута приймаються на адресу ліквідатора протягом одного місяця з моменту опублікування цього оголошення.

Господарський суд Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54а) ухвалою від 03.12.2011 р. по справі № 7/88-Б порушив провадження у справі про банкрутство Приватного підприємства «Універсал-сервіс К» (Волинська область, м. Луцьк, вул. Електроапаратна, 4, код 32748203, р/р 260000068 Волинській філії ПАТ «Кредитпромбанк», МФО 303741).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Темчишина В. П. (м. Луцьк-10, а/с-20), ліцензія АВ № 158360 від 27.11.06 р.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 20.01.11 р. порушено справу № Б38/22-11 про визнання банкрутом Приватного підприємства «Тір Трак» (адреса: Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул. Косигіна, буд. 1Б, прим. 2, код ЄДРПОУ 35466743), п/р 26006053110613 в КГРУ «Приватбанк» м. Києва, МФО 321842.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області від 20.01.11 р. у справі № Б38/22-11 введено процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бакуліна Івана Сергійовича (ліцензія АВ № 547923 від 08.12.10 р., адреса: 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1789).

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Одеської області від 20.01.2011 р. у справі № 7/549-10-5422 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Агросила» (Одеська область, Ізмаїльський район, с. Кринички, вул. Шкільна, 2, код ЄДРПОУ 32653630) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Мінкова Дмитра Георгійовича. Письмові заяви кредиторів направляти до Господарського суду Одеської області та ліквідатору впродовж тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 20 січня 2011 р. по справі № 15/229/10 Сільськогосподарський виробничий кооператив «Світанок» (56020, Миколаївська область, Казанківський район, с. Дмитро-Білівка, вул. 70 років Жовтня, 20, код ЄДРПОУ 03764821, р/р 26006279297 в відділенні «Лермонтівське» Дніпропетровської обласної дирекції «Райффайзен банк Аваль», МФО 305653) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чудайкіну Людмилу Григорівну (ліцензія серії АВ № 081046 від 18.05.06 р.; адреса: 54058, м. Миколаїв, вул. Лазурна, буд. 2-б, кв. 25, а/с 1041; тел.: (0512) 41-6048, моб. 050-136-07-40).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ПОСИДЕНЬКИ

№ 19 (5019) СЕРЕДА, 2 ЛЮТОГО 2011

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, місцями невеликий сніг. На дорогах ожеледиця. Вітер північно-західний, південно-західний, 5—10 м/с. Температура вночі 4—9, удень 0—6 градусів морозу, на Лівобережжі вночі до 11—19, удень 4—10 морозу; на Південному Березі Криму вночі близько 0, удень 1—5 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 2 ЛЮТОГО

1054. Не стало Ярослава Мудрого. **1886.** У США вперше офіційно святкували День бабака. **1901.** Народилися український письменник Валер'ян Підмогильний і американський скрипаль світової слави Яша Хейфец. **1918.** У Харкові відкрилася Всеукраїнська селянська конференція. **1943.** Закінчилася Сталінградська битва — переломна у Великій Вітчизняній війні. **1956.** Помер живописець, уродженець Донбасу Петро Кончаловський.

КОНКУРС: РОЗПОВІМ ІСТОРІЮ

Тільки-но він з'явився

Коли я працював сторожем у школі, то був у нас помічник — невеликий рудий пес, якого звали Рижик. Пес був дуже старий — кульгав на передню лапку, погано бачив і погано чув. Незважаючи на це, Рижик справно ніс службу з охорони шкільного двору.

З їжею у Рижика проблем не було. Про це добре знали всі собаки з навколишніх вулиць і тому були частими непроханими «гостями». Ці відвідувачі вочевидь не подобалися нашому помічнику, і своє невдоволення він завжди виявляв голосним гавканням. Але був у Рижика і друг — пес, що жив по сусідству через паркан. Звали його Боніфацій, а скорочено — Боні. Це був величезний чорний ротвейлер — спокійний, допитливий, і він знав собі ціну. Зазвичай Боніфацій у нас з'являвся ввечері — коли вже у школі не було дітей. Він обнюхував усе навколо у шкільному саду, підчищав миску Рижика, заганяв на дерева котів, але робив це не зі злістю, а граючись. Рижик завжди був радий його приходу й бігав за ним по п'ятах, наслідуючи все, що робив Боні.

На відміну від Рижика, я з Боні особливо не дружив. Його масивна морда з величезними зубами мало налаштовувала на спілкування. Проте, якщо я йому давав команду «Додому!», то він мовчки й беззаперечно залишав нас.

Одного разу у неділю, під час мого чергування, я почув голосне гавкання, що доносилося знадвору. Вискочивши у двір, я раптом опинився перед зграєю собак, які люто гавкали й наближалися до мене. А за мною стояв Рижик, який відчайдушно гавкав у відповідь. Мені й раніше доводилося проганяти такі «компанії», але при цьому я завжди брав у помічника мітлу або лопату. Цього разу я виявився «беззбройним». Моє становище погіршувалося ще тим, що все це відбувалося навесні, а серед собак була дворняга Аза. Тому кожний пес намагався показати себе з кращого боку й тим самим завоювати прихильність обраниці. Я щосили кричав і тупотів на них, але це мало допомагало (розлючені пси повільно наближалися). Тоді я вирішив змінувати звуки пострілів — голосно і часто почав плескати в долоні. Хоч як дивно, це допомогло. Собаки миттєво перестали гавкати й почали втікати. Маленькі собачки миттю зникали під закритими воротами, а більші — просто перелізали через паркан. Отут і мій Рижик осмілів — вискочив через мою спину й проводжав їх гавканням переможця. Я погладив його і сказав: «Які ми молодці з тобою! Прогнали цілу зграю». Повернувшись — я вкляк. За мною мовчки й поважно сидів Боніфацій.

— Дивися, Рижику, ось кого злякалися собаки! Доведеться поділитися кісточками з нашим рятівником.

Володимир СТРУЧКОВ.

Чернігів.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Посиденьки провела Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Свіча горіла на столі...

ХРАНИТЕЛІ ТРАДИЦІЙ

Біблійне порівняння людської душі зі світильником було поширеним у народі. З'явитись на світ людина мала при світлі, тому в домі породіллі цілу ніч горіла свічка або лампада. На хрестинах у церкві запалювалась воскова свічка за здоров'я новонародженого, і по тому, як вона горіла (ясно чи тьмяно, чи бризкала воском, гасла чи догоряла до кінця), прогнозували долю немовляті, судили про моральні якості хрещених батьків.

Під час обряду весілля через вогонь переводили молодих, щоб убезпечити їх від зурочення, очистити від впливу шкідливих сил. Дві свічки — молодого та молодої — з'єднані разом, стояли на весільному столі, символізуючи утворення єдиного домашнього вогнища з двох окремих життєвих вогників. Полум'я вінчальних свічок пророкувало молодому подружжю довге чи коротке життя у шлюбі, було своєрідним виявом їх почуттів (бо й тримали свічку лівою рукою — тією, що від серця). У домі, де був покійник, одразу ж запалювали свічку: щоб душі було легше прощатися з тілом, і щоб могутня сила вогню нейтралізувала вплив смерті. В домовину померлому також вкладали свічку, найчастіше, страсну або «громницю» — освячену в церкві на Стрітення, щоб видно було йому мандрувати манівцями потойбічного світу.

Напередодні Великодня у Чистий четвер у кожному домі виготовлялись воскові свічки, з якими йшли до церкви. На Гуцульщині та в Галичині сукались «трійці»— три товсті свічки, в основу яких закладались сухі трави, освячені на Трійцю, вважалось, що це посилить їх захисну дію.

Матері, які мали хворих дітей, у Страсний четвер обходили хати в селі, прохаючи воску на так звану «обітну» — жертовну свічку: «Чи зародили вощечки на свічечки?» (Овруцький район Житомирщини). Із зібраного воску мати виготовляла свічку, яку ставила в церкві перед іконою Спасителя, і напередодні Його чудесного Воскресіння підносила щиру материнську молитву за одужання своєї дитини. Страсна свічка зберігалась у хаті впродовж року, випалені нею хрести-обереги на стелі забілювались лише перед Різдвом з тим, щоб поновитись на Водохреща.

Галина БОНДАРЕНКО,
етнолог.

Картина Костянтина ВАСИЛЬЄВА «Очікування».

Рятували красеня всім миром

ЛЕБЕДІАДА

Кам'янець-подільським школярам Сашку Черкасу та Артему Ситнику тепер не дають проходу в їхніх школах — №7 та №8, просять ще раз розповісти про лебедя, до рятування якого вони були причетні. Птаха діти помітили в грудні на річці Смотрич з Біланівської набережної — на околиці міста. Очам не повірили: звідки він тут узявся?!

Мешканці Біланівки взялися підгодовувати лебедя. Бо сутужно було одинаку, особливо, коли почали діймати морози. Він вибрав собі місце, де вода не замерзає. Тут, біля кладки, його й погодувати було зручно. Але серед людей є не лише чуйні та добрі, а й злі. Один із таких приїхав до річки на розкішному джипі, витяг рушницю... Мабуть, кортіло йому похизуватися перед своїми гостями лебежатиною на святковому столі. Добре, що нагодилися мешканці мікрорайону та стали на захист птаха. Довелося чергувати й уночі: боялися, що нахаба-мисливець знову з'явиться.

Біланівчани, тривожачись за життя лебедя, якого жартівливо назвали Шустером, повідомили про птаха МНСникам. Адже ситуація була надзвичайна: рідкісний птах опинився під загрозою. До Біланівки прибули начальник місцевого управління МНСУ в Хмельницькій області Олег Іванюк та його заступник Олексій Стремінський. Вирішили зробити все, щоб лебідь опинився у безпечному місці. Однак горбистий берег, порізаний вирками, заважав спуститися на спеціальній техніці до самої річки. А до рук лебідь не йшов. Рятувальники, не вагаючись, заходили в крижану воду, та перехитрити лебедя ніяк не вдавалося. Операція тривала кілька годин, бо птах боязко відпливав далі від берега, щойно до нього наближалися люди. Тоді вирішили на допомогу покликати водолазів із місцевого гарнізону. Поки вони спускалися до води, лебедя спіймали Сашко Черкас та Артем Ситник. На кризі Сашко розсипав кукурудзяні зерна, а навколо розклав петлю з мотузки. Як тільки білокрилий красень ступив у це коло, Артем потягнув за кінець мотузки.

«Вибач, друже, — казали хлопці, — пригортаючи лебедя до себе, — довелося взяти тебе обманом. Але інакше врятувати не змогли б».

Спочатку «на квартиру» птаха прийняла родина Худиків. Для гостя виділили літню кухню. Але квартирант виявився буйним, побив чимало посуду, дзьобав двері, рвався на волю. «Сиди, дурненький, — казали Шустеру лагідно, — скоро знайдемо для тебе краще місце». Пригощали кашею, налили в таз води. А він усе на волю рветься. Довелося чоловіку Лучано Худику укріпляти двері решіткою. Проламав лебідь і її та й подався до річки. У птаха була покалічена нога. Куди йому — просто в руки якомусь браконьєру чи собакам. Людмила Худик кинулася навздогін утікачеві і, хоч птах відбивався, навіть дзьобнув її, все-таки втримала його й забинтувала ногу, з якої цебеніла кров.

Шустеру знайшли хороше місце: у хмельницькому парку відпочинку імені Чекмана. Але спочатку лебедя-шипуна оглянув ветеринар, наклав на його порану лапу шви. І запевнив, що птах дуже швидко одужає. До Хмельницького Шустер поїхав мікроавтобусом. Тут він зимуватиме не один, а в компанії 25 таких само білих гордих птахів, які живуть у парку. Може, він ще й пару собі знайде. А може, своєю дивною мовою розповість історію про те, як люди рятували його від наглої смерті.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Фото з архіву «Голосу України».

А ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

Найзабудькуватіші — студенти

У стіл знахідок при Рівненському міськвідділі міліції торік найчастіше городяни приносили знайдені ними студентські квитки. А ще — трудові книжки, паспорти, посвідчення водія і навіть банківські картки, які господарі «посіяли» через свою неуважність. Загалом за 2010 рік законним власникам через стіл знахідок повернуто близько двохсот документів.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2011 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 19071

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

